Влада — Радам!

ГОЛОС УКРАЇНИ

Газета Верховної Ради України ◆ № 231 (481) ◆ Четвер, 3 грудня 1992 року ◆ Ціна 1 крб.

ПОДЯКА ЗА ДОБРІ НАМІРИ

2 грудня Голова Верховної Ради України І. С. Плющ зустрівся з групою фахівців дослідницької служби конгресу США на чолі з заступником її директора Вільямом Робінсоном, яка знайомиться з практикою роботи Верховної Ради, науково-дослідним та інформаційним забезпеченням законотворчого процесу.

Під час розмови їх було поінформовано з деяких питань внутрішньої і зовнішньої політики України, законотворчої діяльності парламенту. Відзначалося, зокрема, що добрі відносини між Сполученими Штатами і Україною будуть на користь не тільки обом державам, а й світовому демократичному процесу.

Іван Степанович подякував представникам дослідницької служби конгресу за її наміри надати практичну допомогу в удосконаленні законотворчої роботи Верховної Ради. Ішлося і про можливі конкретні напрямки цієї допомоги. Законодавцям дуже важливо бути добре поінформованими, мати можливість оперативно знайомитися з правовими актами інших демократичних країн. Було висловлено також побажання гостям сприяти тому, щоб про незалежну Україну, демократичні процеси, які тут відбуваються, йшло у світ більше об'єктивної, правдивої інформації.

ПАРАД ДИПЛОМАТІВ

Учора в Маріїнському палаці відбувся справжній парад дипломатів. Президентові Леонідові Кравчуку вручили вірчі грамоти Надзвичайні і Повноважні Посли в Україні (за сумісництвом) Ірландії — Патрік Мак Кейб, Великого Герцогства Люксембург — Жан Остерт, Республіки Мальта — Моріс Джозеф Лубрано.

• • •

Того ж дня перший заступник Голови Верховної Ради України В. В. Дурдинець прийняв Надзвичайного і Повноважного Посла Великого Герцогства Люксембург Жана Остерта. Відбулася щира і відверта бесіда.

Учора відбулось перше засідання Соціально-економічної ради Президента України, яке вів її голова В. Симоненко.

Інтерв'ю з В. Симоненком про функції і структуру Соціально-економічної Ради Президента України читайте у наступному номері газети.

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Про повернення в Україну для проходження служби військовослужбовців — громадян України з військових частин, дислокованих на території Грузії і Таджикистану

На виконання Закону України «Про Збройні Сили України» **постановляю:**

1. Кабінету Міністрів України:

а) забезпечити повернення в Україну з Грузії і Таджикистану військовослужбовців — громадян України з урахуванням їх бажання служити на території своєї держави:

— військовослужбовців строкової служби — до 1 лютого 1993 року;

— офіцерів, прапорщиків і військовослужбовців надстрокової служби — протягом 1992—1993 років в індивідуальному порядку та за узгодженням між Головним управлінням кадрів Об'єднаних Збройних Сил держав Співдружності і Управлінням кадрів Міністерства оборони України;

б) направити в Грузію і Таджикистан делегації за участю представників Міністерства оборони України, Комітету з питань соціального захисту військовослужбовців при Кабінеті Міністрів України і Комітету солдатських матерів (за їх згодою) для ведення переговорів з керівниками Урядів і командуванням Збройних Сил цих держав з питань повернення військовослужбовців в Україну.

2. Міністерству оборони України забезпечити перевезення в Україну військовослужбовців з місць дислокації їх частин у Грузії і Таджикистані, в тому числі й з використанням військово-транспортної авіації.

Президент України
Л. КРАВЧУК

м. Київ,
1 грудня 1992 року.

Продиктовано в номер

І ЗНОВУ ПАРОТЯГ НАШ ЛЕТИТЬ!

У зв'язку з катастрофічною нестачею палива президент Держадміністрації «Укрзалізниці» схвалив пропозицію локомотивної служби: використовувати для допоміжних та маневрових робіт... паротяги, що стояли на запасному шляху на випадок дуже непередбачених обставин.

Наш кор.

КОМУНІСТИ ПІДТРИМУЮТЬ РУХ

Комуністи Чернігівщини почали збір підписів за проведення референдуму про достроковий розпуск Верховної Ради. Про це заявив 1 грудня на зустрічі лідерів громадських організацій області голова міської координаційної ради Спілки комуністів-трудящих за соціальну справедливість Микола Лебединець.

Сергій ПАВЛЕНКО.

ФАНФАРИ — ДО КРАЩИХ ЧАСІВ

Перше грудня виявилося ще й своєрідним професійним святом наших прокурорських працівників — виповнилася річниця дії Закону України «Про прокуратуру».

З цієї нагоди у приміщенні Генеральної прокуратури по вулиці Різницькій у Києві відбулося скромне півгодинне засідання, у якому взяли участь перший заступник Голови Верховної Ради Василь Дурдинець, Радник Президента України з політико-правових питань Олександр Ємець, голови деяких постійних комісій Верховної Ради, Конституційного, Верховного і Вищого арбітражного судів, керівники інших відомств.

У своїй лаконічній промові Генеральний прокурор Віктор Шишкін не мав бажання у стилі «старих добрих часів» фанфарно перелічувати успіхи аж до дрібних і виправдуватись, що «є й деякі недоліки». Усе це й без того очевидно. Отож — за роботу, без якої, як відомо, справжнього свята не буває.

Анатолій БЕНЬ.



Бізнес і мораль

Німці думають про нас, ми — про італійців

Якщо сьогодні журналісти не стануть на захист дитячої лікарні, завтра її приміщення віддадуть чиновникам

Цього дня у вихованців Київської середньої школи № 53 було свято: німецьке АТ «Сіменс» подарувало їм установку (розрахована на 10 дітей) для навчання мови тих, хто народився глухим або позбувся слуху за перші роки свого існування на цій планеті. Семеро малюків, що демонстрували можливість приладу перед членом центрального правління «Сіменсу» Фолькером Юнгом, директором представництва АТ в Україні Гертом Фрібе та журналістами, «світилися» від щастя: прогрес в оволодінні мовою був настільки очевидний, що це відзначила й вчителька дітей Раїса Білоусова. А коли дітлахи отримали від пана Юнга ще й подарунки: ляльки та іграшкові автомобілі, то радощам не було меж. Завжди мовчазні, діти так «защебетали», що, здавалося, забули про свою недугу.

(Закінчення на 6-й стор.).

ЗАКОН УКРАЇНИ ПРО ВНЕСЕННЯ ЗМІН І ДОПОВНЕНЬ ДО ЗАКОНУ УКРАЇНСЬКОЇ РСР «ПРО ПІДПРИЄМНИЦТВО»

Верховна Рада України **постановляє:**

Внести до Закону Української РСР «Про підприємництво» (Відомості Верховної Ради УРСР, 1991 р., № 14, ст. 168) такі зміни і доповнення:

I. У статті 4:

1. Частину першу викласти в такій редакції:

«Діяльність по виготовленню і реалізації наркотичних засобів, військової зброї та боєприпасів до неї, вибухових речовин може здійснюватися тільки державними підприємствами, а проведення ломбардних операцій — також і повними товариствами».

2. У частині другій:

абзац третій викласти в такій редакції:

«виробництво, ремонт і реалізація спортивної, мисливської вогнепальної зброї та боєприпасів до неї, а також холодної зброї»;

в абзаці шостому після слова «виготовлення» доповнити словом «спирту»;

доповнити частину абзацами такого змісту:

«внутрішні та міжнародні перевезення пасажирів і вантажів повітряним, річковим, морським, залізничним та автомобільним транспортом;

агентування і фрахтування морського торговельного флоту;

виготовлення цінних паперів, грошових знаків і знаків поштової оплати;

посередницька діяльність з приватизаційними паперами;

надання послуг по охороні державної, колективної та приватної власності;

монтаж, ремонт і профілактичне обслуговування засобів охоронної сигналізації;

видобування, виробництво і використання радіоактивних речовин і джерел іонізуючого випромінювання, переробка та поховання радіоактивних відходів;

видобування дорогоцінних металів і дорогоцінних каменів, виготовлення і реалізація виробів з їх використанням;

збирання, переробка твердих і рідких відходів виробництв, що містять дорогоцінні метали і дорогоцінне каміння, та їх брухту;

виконання авіаційно-хімічних робіт та аерофотозйомок;

проектування, будівництво та експлуатація об'єктів атомної енергетики, а також надання послуг по їх обслуговуванню;

аудиторська діяльність;

страхова діяльність;

виготовлення та реалізація ветеринарних медикаментів та препаратів;

будівництво та технічне обслуговування загальнодержавних мереж передачі даних та документального зв'язку;

будівництво та технічне обслуговування передавальних станцій супутникового зв'язку;

міжнародні та міжміські поштові перевезення;

обробка поштової кореспонденції;

видача і прийом грошових переказів;

використання радіочастот;

виробництво та ремонт засобів вимірювання і контролю;

виконання топографо-геодезичних, картографічних робіт та кадастрових зйомок;

виконання інженерно-вишукувальних та проектних робіт для об'єктів енергетики, державного зв'язку, оборонного комплексу, а також для газопроводів магістральних трубопроводів, мостів, тунелей, електростанцій, аеропортів, морських портів, які виконуються на територіях, що піддаються діям сейсмічності, а також карствоутворенню, підтопленню, просадкам другого типу, доробці, зсувам та обвалам.

3. У частині п'ятій слово «арбітраж» замінити словами «арбітражний суд».

II. Статтю 8 викласти в такій редакції:

«Стаття 8. Державна реєстрація підприємництва

Державна реєстрація суб'єктів підприємницької діяльності проводиться у виконавчому комітеті міської, районної в місті Ради народних депутатів або в районній, районній міст Києва і Севастополя державній адміністрації за місцем діяльності або проживання, якщо інше не передбачено законодавчими актами України.

Для державної реєстрації суб'єктів підприємницької діяльності подаються такі документи:

рішення власника (власників) майна або уповноваженого ним (ними) органу. Якщо власників або уповноважених ними органів два і більше, таким рішенням є установчий договір і протокол установчих зборів;

статут, якщо це необхідно для створюваної організаційної форми підприємництва;

письмове підтвердження про юридичну адресу суб'єкта підприємництва, яке подається власником (власниками) або уповноваженим ним органом;

документ, що засвідчує сплату коштів за державну реєстрацію.

Підприємці-громадяни, які здійснюють свою діяльність без створення юридичної особи, подають тільки заяву.

Державна реєстрація суб'єктів підприємницької діяльності здійснюється (при наявності всіх документів) за заявницьким принципом протягом не більше п'ятнадцяти днів. Орган, який здійснює реєстрацію, зобов'язаний протягом цього терміну видати посвідчення про реєстрацію і подати відомості до відповідної податкової інспекції та органу державної статистики.

Органи державної статистики встановлюють коди суб'єктів підприємницької діяльності.

Свідоцтво про державну реєстрацію суб'єкта підприємництва є підставою для відкриття рахунків в установах банків за місцем реєстрації суб'єкта підприємницької діяльності, або в будь-яких інших установах банків за згодою сторін.

Банк зобов'язаний відкрити банківський рахунок і в триденний термін повідомити про це податкову інспекцію.

Перереєстрація суб'єкта підприємницької діяльності здійснюється в порядку, встановленому для його реєстрації.

Перереєстрація проводиться:

у випадках зміни власника (власників) суб'єкта підприємництва;

у випадках зміни основних положень статуту.

Суб'єкт підприємницької діяльності має право відкривати свої філіали (відділення), представництва без створення юридичної особи. Реєстрація філіалів (відділень), представництв проводиться в порядку, передбаченому для реєстрації суб'єктів підприємницької діяльності за місцем розташування.

Скасування державної реєстрації здійснюється за особистою заявою підприємця, а також на підставі рішення суду, арбітражного суду у випадках:

визнання недійсними або такими, що суперечать чинному законодавству, установчих документів;

здійснення діяльності, що суперечить установчим документам та чинному законодавству України.

Скасування державної реєстрації припиняє підприємницьку діяльність і є підставою для здійснення заходів щодо ліквідації підприємця як суб'єкта підприємницької діяльності. Статусу юридичної особи підприємець позбавляється після здійснення всіх заходів щодо ліквідації його як суб'єкта підприємницької діяльності.

Відмова в державній реєстрації може бути оскаржена в судовому порядку.

Відповідальність за відповідність чинному законодавству установчих документів, що реєструються, несе власник (власники) або уповноважені ними органи, які подають документи для реєстрації, та орган, який проводить реєстрацію суб'єкта підприємництва відповідно до законодавства України.

За державну реєстрацію вноситься плата, розмір якої встановлюється Кабінетом Міністрів України залежно від суб'єкта підприємництва, обраної організаційної форми та виду підприємницької діяльності. Місцева Рада народних депутатів має право встановлювати пільгову плату за державну реєстрацію.

Одержані кошти зараховуються до позабюджетних фондів органів місцевого самоврядування за місцем реєстрації підприємця.

Законодавчими актами України можуть бути встановлені спеціальні правила державної реєстрації окремих організаційних форм підприємництва».

III. В тексті Закону слова «Української РСР», Українській РСР», «Ради Міністрів Української РСР» та «Радою Міністрів Української РСР» замінити відповідно словами «України», «в Україні», «Кабінету Міністрів України» та «Кабінетом Міністрів України».

Президент України
Л. КРАВЧУК

м. Київ
15 жовтня 1992 року.

Постанова Верховної Ради України

ПРО ПОРЯДОК ВВЕДЕННЯ В ДІЮ ЗАКОНУ УКРАЇНИ «ПРО ВНЕСЕННЯ ЗМІН І ДОПОВНЕНЬ ДО ЗАКОНУ УКРАЇНСЬКОЇ РСР ПРО ПІДПРИЄМНИЦТВО»

Верховна Рада України **постановляє:**

1. Закон України «Про внесення змін і доповнень до Закону Української РСР «Про підприємництво» ввести в дію з дня його опублікування.

2. Кабінету Міністрів України:

до 1 грудня 1992 року внести на розгляд Верховної Ради України пропозиції про приведення законодавчих актів України у відповідність із Законом України «Про внесення змін і доповнень до Закону Української РСР «Про підприємництво», привести рішення Уряду республіки у відповідність з цим Законом, а також забезпечити перегляд і скасування міністерствами і відомствами України їх нормативних актів, що суперечать вказаному Закону;

до 1 листопада 1992 року за погодженням з Комісією Верховної Ради України з питань економічної реформи і управління народним господарством та Антимонопольним комітетом України визначити органи, які будуть проводити ліцензування видів діяльності відповідно до цього Закону, виходячи з принципу, що міністерства і відомства, які є монополістами у виді діяльності, що підлягає ліцензуванню, не можуть видавати ліцензії;

розробити і подати у листопаді 1992 року на розгляд Верховної Ради України законодавчий акт про аудиторську діяльність.

Голова Верховної Ради України
І. ПЛЮЩ

м. Київ
15 жовтня 1992 року.

Сьогодні — Всесвітній день інвалідів

БУТИ ТАКИМИ, ЯК УСІ—ЦЕ ЩАСТЯ

3 грудня ц. р. під егідою ООН відзначається День інвалідів.

В колишньому Союзі РСР такої категорії громадян майже не існувало, вона ретельно приховувалася з «гуманних» міркувань, для благоденства суспільства, а насправді — була жорстоко кинута напризволяще.

Перші дієві кроки молодої незалежної України почалися саме з уваги до знедолених наших співвітчизників.

За поданням нашої комісії ще 21 березня 1991 року Верховна Рада України прийняла Закон «Про основи соціальної захищеності інвалідів в Україні», схвалила розроблені комісією першочергові завдання по вирішенню проблем протезування та забезпечення інвалідів засобами пересування і малої механізації на 1992—1998 роки, а також прийняла й інші законодавчі акти на захист інвалідів.

Ось щойно Верховна Рада звернулася до всіх владних структур, трудових колективів, громадських організацій, господарських керівників усіх рівнів і різних форм власності з закликом — не зважаючи на всі труднощі, які вдарили по добробуту народу, повернутися обличчям до найбільш незахищених верств населення нашого суспільства — ветеранів війни і праці, інвалідів, одиноких громадян похилого віку, учасників національно-визвольного руху.

Розуміємо, наскільки актуальним є це звернення. Адже життя свідчить, що у справі турботи про інвалідів, ветеранів, учасників воєн ще дуже і дуже багато формалізму, адміністративного чванства, неуваги.

Не працює, як слід, і Закон «Про основи соціальної захищеності інвалідів в Україні». Основні його положення бездіють в основному через те, що колишній Кабінет міністрів не подбав про чітку державну систему соціального захисту інвалідів.

Хоча відповідно до Закону держава взяла на себе конкретні зобов'язання щодо матеріального забезпечення інвалідів, створення їм необхідних правових, соціально-побутових, психологічних умов життя, у цій справі ще допускаються безвідповідальність, бюрократична тяганина. Люди чекають належної уваги і турботи — це і конкретна грошова допомога, і надання засобів пересування, і протезування. Не всюди забезпечується і опіка над тими, хто потребує стороннього догляду.

Сьогодні вкрай не вистачає лікарів та інженерів-реабілітологів, юристів, мало що робиться для обладнання житла інвалідів спеціальними засобами, торговельного, медичного обслуговування тощо.

Справедливі нарікання інвалідів викликає невиконання органами державного управління, місцевої державної адміністрації і місцевих Рад народних депутатів положень Закону про обов'язкове працевлаштування інвалідів, нормоване створення для них робочих місць.

Сьогодні, у Всесвітній день інвалідів, ми ще раз звертаємося до сумління і совісті всіх, хто зобов'язаний Законом дбати і піклуватися про інвалідів — до найвищих посадових осіб виконавчої влади, керівників підприємств, установ, організацій — давайте разом розв'язувати насущні проблеми інвалідів, керуючись принципами гуманізму і справедливості, а також пам'ятаючи, що однією з ознак цивілізованості є інтеграція інвалідів у життя суспільства і держави.

Хай скривджені долею брати і сестри наші відчують, що вони — такі, як усі. Адже вони на це заслуговують.

Комісія Верховної Ради України у справах ветеранів, пенсіонерів, інвалідів, репресованих, малозабезпечених і воїнів-інтернаціоналістів.

ЩОБ ДЕРЖАВУ МАТИ, ПОТРІБНІ ДИПЛОМАТИ

Актуально

Я пам'ятаю, як відомий американський політолог і політик Генрі Кіссінджер під час відвідин Києва на запитання «Чи знають про Україну в Америці?» нібито жартома відповів: «Не більше, ніж про Бразилію. А про Бразилію вони не знають нічого». В залі тоді сміялися, бо ніде правди діти, а гіркоту від неї чи не найкраще можна потамувати сміхом.

Ту зустріч з Г. Кіссінджером для журналістів влаштував Інститут міжнародних відносин при Київському університеті імені Т. Шевченка. Як з'ясувалося, інститут той не бутафорна формація, а вже цього року випустив справжніх майстрів-міжнародників. І навіть у справжніх чорно-червоних мантіях, одну з яких почесно вручили міністрові закордонних справ України А. Зленку.

А згодом я дізнався, що сьогодні інститут готує фахівців за трьома спеціальностями: міжнародні відносини (зовнішня політика Європи і Північної Америки, Азії, Африки і Латинської Америки, міжнародні організації і дипломатична служба), міжнародне право (приватне, митне, публічне і порівняльне) і міжнародні економічні відносини (світове господарство та міжнародні економічні зв'язки, валютно-кредитні відносини, управління зовнішньоекономічними зв'язками). Планується відкрити відділення міжнародної інформації.

Та, певно, найкраще про інститут розповість його директор Віктор ПАЩУК, якому й слово:

— За минулі 70 років виробився стереотип, що повноправних міжнародних відносин України з іншими державами нема. Сьогодні ми — незалежна країна, а в багатьох і досі збереглася атрофія цього відчуття, і міжнародні проблеми України як галузь науки і політики і депутатам, і навіть дипломатам видаються чимось вельми далеким: мовляв, то все Москва повинна робити, а ми — тільки частина чогось цілого, великого.

Тому нам спершу і було дуже важко переконувати декого в тому, що інститут потрібний. Що підготовка дипломатів — це серйозна справа. Ми долали і той стереотип, що найголовніше — це внутрішня адміністрація, що будь-кого з її представників можна послати на дипломатичну роботу і все буде гаразд. Тоді як у всьому цивілізованому світі тільки на дві дисципліни існує найсуворіший відбір при вступі. Це медицина і міжнародні відносини. Бо від першої залежить здоров'я окремої людини, а від другої — здоров'я цілого народу, всієї країни.

— Яка концепція навчання у вашому Інституті?

— У 1990 році фахівці факультету підготували концепцію роботи Інституту в нових умовах. Вона полягає в підготовці і перепідготовці фахівців уже для потреб нашої держави. Наголошую й на тому, що важливою в цій концепції стала саме перепідготовка кадрів для роботи за межами України. Адже в зв'язку з розширенням зовнішньої політичної та економічної діяльності став відчутний катастрофічний брак кадрів не тільки для МЗС України, а й для різних міністерств та відомств.

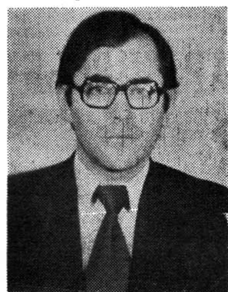
Ще хочу зазначити, що почалася ця робота не з нас, а з рішень Верховної Ради, на які ми потім посилалися і відчували, що на нас покладено їх виконання. Саме 25 грудня 1990 року відбулося засідання Верховної Ради, де було прийнято рішення про сферу зовнішніх відносин України і відповідна постанова. В одному з її пунктів йшлося про створення системи підготовки і перепідготовки дипломатичних кадрів. Це й стало для нас вказівкою номер один.

Ми підготували свою концепцію Інституту, обговорили її кілька разів у Комісії в закордонних справах, і всі визнали, що потенціал для виконання завдання є, але умов, приміщення для цього нема. Спершу ми існували при держуніверситеті, а потім Інститутові передали приміщення колишньої Вищої партійної школи.

— Колись на цьому факультеті було 10—15 чоловік «наших». Як змінілася ця цифра сьогодні? Чи «процес пішов»?

— У цьому році на перший курс прийняли 130 чоловік. Ми максимально зменшили кількість іноземців, бо вважаємо, що вони — не наша компетенція і якщо хочуть вчитися, то нехай домовляються про умови компенсації з урядом, з університетом. Наше головне завдання — дипломатичні кадри для республіки. З березня 1992 року в червоному корпусі університету почали діяти курси дипломатичної перепідготовки для МЗС, з 15 вересня — курси перепідготовки військового аташату для Міністерства оборони, курси для Міністерства зовнішньоекономічних відносин і торгівлі, замовив курси й Національний банк України. З листопада плануємо створити за дорученням МЗС дипломатичну академію для підготовки посольського корпусу України. Адже вводяться вищі дипломатичні ранги, на цю роботу переходять люди без відповідної підготовки, посли йдуть поети, політики, урядовці, вчені, яким потрібні фахові знання. В академії з відривом від виробництва навчатимуться два роки люди з вищою освітою (бажано фаховою), які не менше десяти років принаймні мали відношення до зовнішньоекономічної діяльності. Після відповідної мовної, країнознавчої, дипломатичної підготовки їм буде присвоєно дипломатичний ранг: радник, посланник тощо. Ми пропонуємо і навіть наполягаємо, щоб ще цього року відбувся набір до нашої академії тих, кого уряд хоче бачити на дипломатичній роботі через 2 роки.

Відразу скажу: набір має бути невеликим, 10—15 чоловік. Це має бути елітна академія з відповідним високим рівнем підготовки.



Крім того, треба зважати й на те, що дипломати — найконсервативніша кадрова ланка у всьому світі, хоча й вважається, що це робота стресова і плинність кадрів висока. Кадрового відтоку з вищих дипломатичних ланок практично нема, так би мовити, «обойма» зберігається.

— А чому ви хочете створити цю академію при своєму Інституті?

— Та тому, що у нас є кадри, а створення окремої структури означатиме, що кадри від нас заберуть. Нехай краще МЗС присилає своїх кандидатів до нас. Хоча ми не відкидаємо можливості, що з часом академія може перейти під егіду МЗС.

— Чи не боїтеся ви, що ваші кадри сьогодні елементарно переманить МЗС на дипломатичну роботу, а різні комерційні структури — на вищу платню та можливість частіше бувати за кордоном?

— Так, це справді серйозна загроза. Але коли наших професорів призначають на високі дипломатичні посади, то до цього доводиться ставитися з розумінням. Крім того, відпрацювавши за кордоном, ці люди повернуться знову ж таки до нас збагаченні практичним досвідом.

Цього року за нашою допомогою створено факультет міжнародних відносин у Львівському університеті. Оскільки там нема фахівців із суто міжнародних відносин, то акцент ми зробили на країнознавство, зокрема тих країн, що межують з Україною. У Львові на різних факультетах були фахівці з історії країн, вони перейшли на новий факультет і туди ж за конкурсом перевели студентів з відповідних кафедр. Адже МЗС сьогодні потрібні фахівці і з цих країн.

— А робиться щось особливе, щоб ваші випускники були справді українськими дипломатами?

— Для цього треба було зробити своєрідну «революцію» в наших навчальних планах. Раніше ми ніколи не готували міжнародника-фахівця з України, а сьогодні потрібен справді український дипломат, котрий знав би, яку країну він представляє. Цього року нашим абітурієнтам було дуже важко складати вступні іспити з історії України, з якої навіть не надруковано підручників. Сьогодні ми даємо нашим студентам знання з історії, культури, етнографії, політології України, тобто повний українознавчий цикл. Це по-перше.

По-друге, ми перейшли на викладання українською мовою вже з першого курсу — дуже копітка справа, але ми з нею впоралися. Це особливо важливо для кафедри іноземних мов: досконало знати і українську, і іноземну. Для цього довелося переробити програми навчання для всіх наших кафедр. Російською довчаються тільки старшокурсники. Підготували ми власний авторський підручник з міжнародних відносин і міжнародного права українською мовою, видаємо два журнали з питань міжнародних відносин, стали співвидавцями журналу МЗС «Політика і час», який хотіли б бачити виданням з міжнародної проблематики для широкого загалу.

— Дякую за розмову. Успіхів вам.

Інтерв'ю вів Володимир СКАЧКО, спеціальний кореспондент «Голосу України».
На фото: Віктор ПАЩУК.

У КОМІСІЯХ ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Життя вже поставило на попередніх сесійних засіданнях Верховної Ради питання про необхідність врегулювання взаємовідносин представницьких і державних виконавчих структур влади на місцях. Комісія у питаннях діяльності Рад народних депутатів, розвитку місцевого самоврядування внесла пропозиції щодо необхідних змін у законах про представника Президента на місцях та про місцеві Ради. 1 грудня Комісія продовжувала вивчення взаємовідносин міської Ради та міської державної адміністрації столиці України Києва. Як повідомив голова Комісії М. В. Гришко, пошук оптимальних рішень у цій справі дозволить напрацювати ряд положень для проекту Закону про столицю України, над яким працює робоча група депутатів, фахівців Мінюсту та експертів.

Комісія з питань агропромислового комплексу на своєму засіданні 1 грудня розглянула проект невідкладних заходів для дотримання цінового паритету на сільськогосподарську продукцію. В роботі Комісії взяли участь віце-прем'єри В. В. Дем'янов та В. М. Пинзеник, ряд міністрів, а також спеціалісти сільського господарства. Після гострої і тривалої дискусії Комісія ухвалила рішення, яке буде надіслане Кабінету міністрів для врахування у практичній роботі при підготовці проекту Державного бюджету на 1993 рік.

Питання про подання Президентом України на ратифікацію Верховною Радою Договору про стратегічні наступальні озброєння та Договору про нерозповсюдження ядерної зброї розглядала Комісія у закордонних справах. Окрема група її депутатів займалась питаннями, які Комісія планує подати на розгляд сьомій сесії Верховної Ради.

Прес-центр Верховної Ради України.

Виставка-ярмарок «Фермерство України»

Прийшов, побачив і... не вистачило

Близько 10 тисяч чоловік відвідало Першу виставку-ярмарок «Фермерство України», що протягом п'яти днів працювала в Республіканському центрі виставок і ярмарків України («ГУ», № 225 за 25 листопада 1992 року).

В її організації і проведенні взяли участь підприємства та установи Мінмашпрому, компанії «Укрсільгоспмаш», Міндержресурсів, Держпідприємництва, Укоопспілки, об'єднання «УкрНДІагропроект», асоціації «Укргрунтозахист», корпорації «Украгропромбуд», Української академії аграрних наук, зарубіжні фірми та окремі підприємці.

Однак всі вони так і не змогли цілком задовольнити потреби близько трьох тисяч фермерів, акредитованих на виставці-ярмарку. Так, із замовлених трьох з половиною тисяч тракторів фермерам дісталося всього кілька сотень, бо більше просто не було. На решту зроблено замовлення. Але коли його виконає наша промисловість?..

— Фермери — люди конкретні: прийшов, побачив, купив! Проте не всі з них залишилися задоволені виставкою-ярмарком. І ми, організатори, далеко не всім вдоволені, — підводить підсумок президент Асоціації фермерів України Микола Шкарбан. — Та лишень те, що протягом п'яти днів було укладено 8,5 тисячі угод, угод про наміри та оформлено покупок, переконує в необхідності щорічної виставки-ярмарку.

А головна наша біда — це брак інформації. Пригадую щире здивування фермерів, які тільки на нашій виставці дізналися, що рідна українська промисловість виготовляє шість видів крупорушок. Тож давно назріла необхідність видавати відповідні каталоги (як це робиться в усьому світі), в яких інформувати, що, де і ким на Україні виготовляється для села. Тоді не було б потреби у частих і дорогих виставках. А щорічна виставка-ярмарок «Фермерство України» цілком задовольнила б потреби і промисловості, і селян.

Юрій НЕСТЕРЯК, спеціальний кореспондент «Голосу України».

Продиктовано в номер

ДОЛАР ВПАВ, ЩОБ ЗАВТРА ВСТАТИ

Вперше за багато місяців курс долара США не просто зупинив свій ріст, а впав на 25—30 пунктів. Сьогодні на чорному ринку один долар США купують за 750—755 купонів, а продають за 785—790. Німецьку марку купують за 440—445 купонів і продають за 490. Це пов'язано із різким падінням біржового курсу долара США на Московській міжбанківській валютній біржі, де долар потягнув лише на 417 рублів. Експерти пояснюють: після тривалого накопичення на біржу було викинуто значні валютні суми і таким чином пропозиція перевищила попит; зі зміною керівництва ЦБР очікуються зміни у валютній політиці; з початком приватизації з'явилися інші об'єкти, крім валюти, куди можна вкладати гроші. І хоч до України ці чинники мають досить віддалене відношення, та саме російський курс рубля до долара впливає на курс купона. Щоб дізнатися, скільки коштує долар в Україні, варто лише застосувати коефіцієнт українського карбованця до російського рубля. Проте варто зазначити, що сьогоднішнє пониження курсу явище надто тимчасове і аж ніяк не відміняє довготермінових тенденцій: до січня — тисяча купонів за долар. Тож тим, хто вкладає заощадження у долари, нічого турбуватися. Крім того, сьогоднішня ситуація вигідна для тих, хто грає на короткотермінових пониженнях курсу. Це дозволяє їм скуповувати долари дешевше (оскільки обов'язково з'являться люди, у яких не витримають нерви і вони намагатимуться скинути валюту) і через тиждень продати їх на сто пунктів дорожче.

Сергій ЛАВРЕНЮК.

ТЕРПЕЦЬ УРВАВСЯ

Нещодавно колегія Держатомнагляду України, проаналізувавши порушення в роботі Південно-Української АЕС, дійшла висновку, що на станції дбають передусім не про безпеку, а про вироблення енергії. Останнім часом значно збільшилася кількість порушень правил безпеки, часто ігноруються вимоги Держатомнагляду, а порушення приховуються.

Колегія визнала діяльність адміністрації АЕС по запезпеченню експлуатаційної безпеки енергоблоків незадовільною і звернулася до уряду з проханням розглянути питання про подальше перебування генерального директора Південно-Української АЕС Володимира Фукса на цій посаді.

Віце-прем'єр з питань паливно-енергетичного комплексу Юлій Йоффе доручив голові Держкомітету з використання атомної енергії Михайлу Уманцю негайно усунути недоліки, що їх виявив Держатомнагляд, і подати пропозиції щодо керівництва атомної станції.

Олексій БРЕУС.

Вітаємо!

ВЧИТЕЛЬКО МОЯ...

Завтра у Київській загальноосвітній школі № 51 — звичайний робочий день. Але готуються до нього всі — від наймешого першокласника до директора, заслуженого вчителя України Т. Кищук. Та й батьки не залишаються осторонь, адже завтра, 4 грудня, виповнюються 60 років з дня народження вчительки молодших класів Паоли Йосипівни ЕПЕЛЬБАУМ. Майже 30 років з тих шістдесяти вона працює в цьому колективі.

Писати про неї важко. Паолу Йосипівну треба побачити і почути хоча б один-єдиний раз, тому що неможливо переповісти, скільки в цій жінці енергії, щирості, тепла і натхнення... Про таких кажуть — вчитель милістю Божою.

Відверто кажучи, дуже шкода, що роки її летять так невблаганно, хоч і приносять вони з собою мудрість і досвід. Та, зрештою, справа не у віці, бо Паола Йосипівна молода душею, адже весь час працює з малюками, які переймають у неї знання та купаються у теплі її душі.

Не думайте, що мною керує лише почуття вдячної мами, доньці якої пощастило з першою вчителькою. Впевнена, що висловлюю думки батьків усіх дітей, які навчалися, навчаються і мають навчатися у Паоли Йосипівни. Коли всіх наших дітей навчатимуть такі вчителі — за майбутнє України можна не турбуватися. З роси і з води вам, вчителько!

Марина ФІЛІПЕНКО.

БАРАНІВСЬКА МАРКА

Ішла по-зимовому похмурим Хрещатиком, погляд зупинився на вивісці, якої учора ще не було: «Постійнодіюча виставка Баранівського фарфорового заводу». Чи не диво? Ми ж бо вже звикаємо до інших виставок—американських, німецьких, австралійських товарів. А тут свої, яких, правда, в магазинах обмаль.

І справді диво — баранівська порцеляна. Різноманітний посуд для повсякденного вжитку можна оглянути й похапцем. А от від того, що призначений для урочистих чи святкових подій — не відвести очей. Його розписали кращі художники і живописці, які дістали визнання спеціалістів на багатьох міжнародних виставках. Кажуть, що вироби такої якості можна виготовити тільки з баранівських глин.

Та й традиції не мало важать — заводу 190 років. А ще на початку діяльності йому було дозволено позначати свою продукцію державним гербом, що свідчить про її високу якість. Головний художник Олександр Тригубов (відоме ім'я, бо й на Коростенському фарфоровому заводі працює подружжя художників Тригубових) вважає, що незважаючи на складну економічну ситуацію, для людей творчих настав зоряний час.

— Раніше художник був кріпосною, залежною людиною, — говорить Олександр. — Зараз ми одержали простір для творчості — ніяких обмежень, давай волю фантазії. Прикро, що не завжди можемо втілити задум у вироби, адже наша технологія далеко не встигає за творчими розробками. І все ж, маємо змогу готувати авторські роботи. На нинішній виставці представлено чимало таких зразків — справжніх мистецьких творів.

Запитую у головного інженера заводу Віктора Гука, навіщо заводу потрібна виставка, коли й без неї з полиць магазинів змітається все миттєво.

— А ми дивимося у перспективу, — спокійно заперечує Віктор Трохимович. — Хочемо, щоб нас помітили потенційні партнери і покупці. Тому й уклали договір з магазином «Фарфор-фаянс», що на Хрещатику, про те, що віднині — це наш фірмовий магазин. Сюди щомісяця поставлятимемо виробів на 11 мільйонів карбованців. Поки небагато, якщо врахувати, що це — добовий випуск заводу. Але це початок. Тому й виставку організували у приміщенні магазину.

А поки, чого там уже приховувати, представники заводу чекають покупця не стільки з грішми, скільки з товаром, який їм конче необхідний і на який вони можуть обміняти свої вироби.

Ціни? Вони, як і скрізь: повсякденний посуд — 4—5 тисяч купонів, святковий — від цієї суми і вище.

Звідси не хочеться йти. Що здавалося б, посуд — чашки, тарілки та й годі. А щось тримає. І я знаю що: живе тепло людських рук, які створили цю красу.

Валентина ПИСАНСЬКА.

Реалії

ТАК ЛЕГКО ПОТОПИТИ «ФЛОТ»

Перестала виходити газета ВМС «Флот України». Як заявив директор Севастопольської друкарні Петро Орленко, немає пластин, звертатися слід до ялтинського філіалу видавництва «Таврида». При цьому директор просив замовити слово й про газету «Остров Крым», засновником якої є «Океаногеотехнологія». Редактор «Флоту України» Юрій Тимощук відмовився. Тоді П. Орленко вдався до випуску «Острова Крым» у Севастопольській міській друкарні. Видання це — відверто антиукраїнське. В останньому номері, скажімо, вміщує інтерв'ю з головою Севастопольського комітету Фронту національного порятунку, народним депутатом Республіки Крим і Севастопольської міськради Олександром Кругловим, який просторікує: «Скажем, Россия берет Севастополь под свою юрисдикцию, осуществляет свои законные права. Конечно, это встретит сопротивление у оголтелых национал-сепаратистов. Они уже создали в Крыму военные структуры, имеют здесь воинские формирования, но, как обрисовали ситуацию военные специалисты, Черноморскому флоту и частям, преданным России и правопорядку, достаточно нескольких часов, чтобы блокировать Крым»...

Для такої газети знаходяться і пластини, і усе необхідне. А «Флоту України» досьогодні друкуватися ніде.

Олександр ПІЛАТ.

Крим.

Що почім

ЗОЛОТО ЗА КОПІЙКИ

Співробітники Управління Служби безпеки України по Харківській області спільно з УВС та прокуратурою затримали «вантаж», в якому під виглядом відходів виробництва новоспечені «бізнесмени» намагалися вивезти за кордон 2,6 кілограмів золота та 230 кілограмів срібла.

За даним фактом порушено кримінальну справу. Але вже зараз очевидно, як працював цей конвеєр по добуванню, перепродажу та вивезенню за межі України дорогоцінних металів.

Поширене твердження, що наша республіка бідна на золото та срібло, на думку співробітників правоохоронних органів, які провели цю операцію, не зовсім відповідає дійсності. На підприємствах оборонної промисловості, у військових частинах та на складах знаходиться величезна кількість радіодеталей, в яких міститься золото, срібло та інші коштовні метали. У багатьох випадках вони просто списуються як застарілі і збуваються спритними ділками ледве не за копійки, за офіційними документами, звичайно. Ну, а видобути покупцям з них цінну начинку — то вже діло техніки. Речовий доказ цьому — золоті злитки, що вилучені у зловмисників в немалій кількості ціною від 100 тисяч до півмільйона кожний.

Як стверджують оперативні працівники, цей випадок не поодинокий. З обліком та зберіганням дорогоцінних деталей на підприємствах оборонної галузі становище вкрай негативне. На деяких — вони неначе бруд розкидані по всій території. З військових частин — зникають ящиками, машинами. Звичайно, що не скористатися цією каламутною водою не чисті на руку «рибалки» просто не можуть, коли золота рибка сама заходить в сіті. Однак тут виникає одне класичне запитання: а кому все це вигідно? Адже це вже далеко не перший випадок затримання злочинців на гарячому, а чорний бізнес на підприємствах України який вже місяць, якщо не рік, підряд успішно процвітає.

Микола КОСИЙ.

Харків.

Спорт

З ПО... ПОВІД...

ФУТБОЛ. М... тан», ймовірн... довжити боро... лодарів кубкі... дставник дис... мітету УЕФА... жати, що пі... чів Михайло... ходив на пол... «Ліверпуля»... мав права ви... «Спартака», ... оформив сві... другого диві... Німеччини «... УЕФА вивчає... зані з даним...

УЕФА на... ської футбол... клубу «Спар... дати необ... Якщо «Спар... лено права ... тьбу за Кубо... можливо, пр... ву зустріч ... та «Авеніро... весною ... нідерла...

Федерації ... та Білорусі ... тимчасових ... спілки футб... (УЕФА). Це ... ні виконком... Стамбулі. Та... нараховує в... члени. Одноч... ла федераці... байджану та... асоційованих...

БАСКЕТБО... ЦСКА в Мо... панському ... госа) — 76:9... чі розіграш...

П'ЯТ... кому ... бувся конгре... лки сучасно... біатлону (... підсумком я... про проведе... змагань з ... ства протяго... рядок прий... вання, стріл... кур та крос... вого прези... став нор... берг.

ХОКЕЙ. Т... нічноамерик... вемо лідері... ТРІК» — «... — 39 очок, ... реаль канад... РІС» — «Мі... — 31, «СМА... лес кінгз» ... турі «Лос-... реміг клуб ... — 6:3. Голе... хунку киян... ка, який ви... нійців.

Коротк...

СТО ... НОВИН...

з'яви... цього... мага... стіль... варі... ванн... ти п... зокр... ни, ... хонн... роко...

Ч... добу... ляду... ків ... даж ... елек...

Лі... Ч...

Знай наших!

СЛАВУ ЯКОСЬ ПЕРЕЖИВЕМО

У Будинку кіно відбулася прем'єра фільму молодого київського режисера Андрія Дончика «Кисневий голод» за сценарієм Юрка Андруховича.

Це був дещо незвичайний кінематограф молодих обдарованих людей про проблеми «молодих», себто «салобонів». Зрештою, це не завадило фільму з успіхом пройти на кількох міжнародних фестивалях і здобути приз критики у Венеції та приз і гран-прі Тарасові Денисенку за кращу чоловічу роль у Салоніках. І ось нарешті прем'єра у Києві, за спонсорства рибколгоспу «Перемога» та «Кобзи інтернешнл Корпорейшн» з Канади. Фільм непростий, суперечливий, але більшість глядачів, здається, вийшли із зали з переконанням, що у нашому кінематографі відкривається нова сторінка молодого кіно.

Кому радість, а кому клопіт. «Гран-прі — це було, ніби стихійне лихо!» — зізнається дружина володаря призу. А втім, вона, як і автори фільму, мужньо переживає захват глядачів і журналістів.

Ксенія МЕЛЕШКО,
Аттила МОГИЛЬНИЙ.

Реклама

...ЕЛЬКО МОЯ...

...ба побачити
один-єдиний
...можливо пе-
... в цій жінці
...тепла і натх-
...к кажуть —
...божою.

Відверто кажучи, дуже шкода, що роки її летять так невблаганно, хоч і приносять вони з собою мудрість і досвід. Та, зрештою, справа не у віці, бо Паола Йосипівна молода душею, адже весь час працює з малюками, які переймають у неї знання та купаються у теплі її душі.

Не думайте, що мною керує лише почуття вдячної мами, доньці якої пощастило з першою вчителькою. Впевнена, що висловлюю думки батьків усіх дітей, які навчалися, навчаються і мають навчатися у Паоли Йосипівни. Коли всіх наших дітей навчатимуть такі вчителі — за майбутнє України можна не турбуватися. З роси і з води вам, вчителько!

Марина ФІЛІПЕНКО.

...РКА

...погляд зупи-
...остійнодіюча
...Чи не диво?
...канських, ні-
...ких, правда,

... чимало та-
... — справжніх
...ів.
...оловного ...ін-
... Віктора Гу-
...оду потрібна
... й без неї з
...ів змітається

...имося у пер-
...покійно запе-
...охимович. —
...ас помітили
...нери і покуп-
...али договір з
...арфор-фаянс»,
...ку, про те, що
...наш фірмовий
... щомісяця по-
...виробів на 11
...ованців. По-
...що врахувати,
...ий випуск за-
...початок. Тому
...анізували у
...газину.
... там уже при-
...ставники за-
... покупця не
...ми, скільки з
...їм конче не-
...який вони мо-
... свої вироби.
... як і скрізь:
...посуд — 4—5
... святковий —
... вище.
... хочеться йти.
...я б, посуд —
... та й годі. А
... я знаю що:
...дських рук, які
...красу.

...ИСАНСЬКА.

Реалії

ТАК ЛЕГКО ПОТОПИТИ «ФЛОТ»

Перестала виходити газета ВМС «Флот України». Як заявив директор Севастопольської друкарні Петро Орленко, немає пластин, звертатися слід до ялтинського філіалу видавництва «Таврида». При цьому директор просив замовити слово й про газету «Остров Крым», засновником якої є «Океаногеотехнологія». Редактор «Флоту України» Юрій Тимощук відмовився. Тоді П. Орленко вдався до випуску «Острова Крым» у Севастопольській міській друкарні. Видання це — відверто антиукраїнське. В останньому номері, скажімо, вміщує інтерв'ю з головою Севастопольського комітету Фронту національного порятунку, народним депутатом Республіки Крим і Севастопольської міськради Олександром Кругловим, який просторікує: «Скажем, Россия берет Севастополь под свою юрисдикцию, осуществляет свои законные права. Конечно, это встретит сопротивление у оголтелых национал-сепаратистов. Они уже создали в Крыму военные структуры, имеют здесь воинские формирования, но, как обрисовали ситуацию военные специалисты, Черноморскому флоту и частям, преданным России и правопорядку, достаточно нескольких часов, чтобы блокировать Крым»...

Для такої газети знаходяться і пластини, і усе необхідне. А «Флоту України» до сьогодні друкуватися ніде.

Олександр ПІЛАТ.

Крим.

Що почім

ЗОЛОТО ЗА КОПІЙКИ

Співробітники Управління Служби безпеки України по Харківській області спільно з УВС та прокуратурою затримали «вантаж», в якому під виглядом відходів виробництва новоспечені «бізнесмени» намагалися вивезти за кордон 2,6 кілограмів золота та 230 кілограмів срібла.

За даним фактом порушено кримінальну справу. Але вже зараз очевидно, не працював цей конвеєр по добуванню, перепродажу та вивезенню за межі України дорогоцінних металів.

Поширене твердження, що наша республіка бідна на золото та срібло, на думку співробітників правоохоронних органів, які провели цю операцію, не зовсім відповідає дійсності. На підприємствах оборонної промисловості, у військових частинах та на складах знаходиться величезна кількість радіодеталей, в яких міститься золото, срібло та інші коштовні метали. У багатьох випадках вони просто списуються як застарілі і збуваються спритними ділками ледве не за копійки, за офіційними документами, звичайно. Ну, а видобути покупцям з них цінну начинку — то вже діло техніки. Речовий доказ цьому — золоті злитки, що вилучені у зловмисників в немалій кількості ціною від 100 тисяч до півмільйона кожний.

Як стверджують оперативні працівники, цей випадок не поодинокий. З обліком та зберіганням дорогоцінних деталей на підприємствах оборонної галузі становище вкрай негативне. На деяких — вони неначе бруд розкидані по всій території. З військових частин — зникають ящиками, машинами. Звичайно, що не скористатися цією каламутною водою не чисті на руку «рибалки» просто не можуть, коли золота рибка сама заходить в сіті. Однак тут виникає одне класичне запитання: а кому все це вигідно? Адже це вже далеко не перший випадок затримання злочинців на гарячому, а чорний бізнес на підприємствах України який вже місяць, якщо не рік, підряд успішно процвітає.

Микола КОСИЙ.

Харків.

Спорт

З ПОТОКУ ПОВІДОМЛЕНЬ

ФУТБОЛ. Московський «Спартак», ймовірно, не зможе продовжити боротьбу за Кубок володарів кубків. Як заявив представник дисциплінарного комітету УЕФА, є підстави вважати, що півзахисник москвичів Михайло Русяєв, який виходив на поле в матчах проти «Ліверпуля» та «Авеніра», не мав права виступати в складі «Спартака», бо офіційно не оформив свій перехід з клубу другого дивізіону чемпіонату Німеччини «Олденбург». Тепер УЕФА вивчає документи, пов'язані з даним інцидентом.

УЕФА направила до Російської футбольної спілки та клубу «Спартак» прохання надати необхідну інформацію. Якщо «Спартак» буде позбавлено права продовжувати боротьбу за Кубок кубків, УЕФА, можливо, призначить додаткову зустріч між «Ліверпулем» та «Авеніром» за право грати весною ...вертьфіна... проти нідерла... ...ого «Фей... ...рда».

* *

Федерації футболу Вірменії та Білорусі отримали статус тимчасових членів Європейської спілки футбольних асоціацій (УЕФА). Це сталося на засіданні виконкому організації у Стамбулі. Таким чином УЕФА нараховує в своїх рядах 44 члени. Одночасно УЕФА надала федераціям футболу Азербайджану та Молдови статус асоційованих членів.

БАСКЕТБОЛ. Спортсмени ЦСКА в Москві програли іспанському клубові КАІ (Сарагоса) — 76:97 у черговому матчі розиграшу Кубка кубків.

П'ЯТ... ...РСТВО. У ф... ...узькому м... ...ку Амелі-л... ...і відбувся конгрес Міжнародної спілки сучасного п'ятиборства та біатлону (УІПМБ), головним підсумком якого стало рішення про проведення олімпійських змагань з сучасного п'ятиборства протягом одного дня. Порядок прийнято такий: фехтування, стрільба, плавання, конкур та крос. Конгрес обрав нового президента УІПМБ. Ним став нор... ...ць Анг... Бессеберг.

ХОКЕЙ. Триває чемпіонат північноамериканської НХЛ. Назвемо лідерів у дивізіонах. «ПАТРІК» — «Пітсбург пінгвінз» — 39 очок, «АДАМС» — «Монреаль канадієнс» — 37, «НОРРІС» — «Міннесота норт старз» — 31, «СМАЙТ» — «Лос-Анджелес кінгз» — 36. В останньому турі «Лос-Анджелес кінгз» переміг клуб «Чікаго блек хоукс» — 6:3. Голева передача на рахунку киянина Олексія Житника, який виступає за каліфорнійців.

Коротко

СТО П'ЯТДЕСЯТ НОВИНОК

з'явилося протягом цього року на полицях магазинів області. Саме стільки видів нових товарів народного споживання почали випускати підприємства. Це, зокрема, пральні машини, електрокаміни, кухонні комбайни, електрокоптильні...

Черкаський приладобудівний завод з огляду на дефіцит сірників «викинув» на продаж велику партію електрозапальничок.

Лідія ТИТАРЕНКО.

Черкаська область.

Власкори повідомляють

Алма-Ата

МІЛЬЙОН ЗА ПРИЄМНІСТЬ

У Палаці Республіки столиці Казахстану відбулася презентація комплексу електронного звуко- та світлоустаткування. Його виготовила й змонтувала італійська фірма «Ісчі» з Сан-Ремо.

Спочатку був концерт. Феєрверк світло- і звукоефектів, рівного якому ще ніхто в республіці не бачив: 12 кольорів зі 100 світлових точок і... фантазія комп'ютерної музики.

Тут було багато чого з того, що можуть оцінити лише спеціалісти. Нам, простим смертним, часом невтямки, скільки потрібно техніки і як дорого вона коштує. Палац Республіки заплатив близько мільйона доларів, щоб зробити глядачеві приємність від звуку, світла, кольору, та гармонії...

Тетяна КОСТІНА.

Вільнюс

ПРОПОНУЮТЬ ПОДІЛИТИ ВЛАДУ... І ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ

У новому уряді Литви зможуть продовжити роботу деякі члени нинішнього кабінету, заявив журналістам перший заступник голови Демократичної партії праці Литви (ДППЛ) Гедимінас Кірклас.

На своїх постах, напевне, залишаться міністр економіки Ляонас Ашмантас, міністр транспорту Йонас Віржкшис, міністр охорони краю Аудрюс Бутквявічюс, міністр архітектури та урбаністики Альгімантас Насвітіс.

Г. Кірклас з... нинішнє стано... дарства та зо... цих міністерст... новий Кабінет... ник ДППЛ. Ві... «ділитися не т... інші сторони... стійно сформу...

Ташкент

ТРАКТОРИ...

На Ташкент... вод» налагодж... першу партію...

Ці «малюки... ром з Китаю,... твердість грун... господарствах... годження сер... ка сторона з... цтва популяр... причепів.

Застереження

ТРАГЕДІЯ В МЬОЛЛЬНІ

Дві жінки й 10-літня дівчинка, всі троє — туркені, загинули в полум'ї. Через сорок хвилин після того, як загорівся будинок, де вони перебували, якийсь невідомий зателефонував у поліцію і сказав: «Вони горять. Хайль Гітлер!».

Якби це сталося у східній або навіть центральній Німеччині, мало б хто здивувався. Сьогодні правоекстремістські настрої там досить поширені. Але північ завжди була витриманою й тяжіла вліво. І раптом, у невеличкому містечку Мьолльн, що знаходиться на території землі Шлезвіг — Гольштейн, неонацисти підпалюють два багатосімейні будинки. Це досить серйозний симптом «коричневої хвороби». Раніше вважалося, що жорстокість щодо іноземців у Німеччині є наслідком приєднання східних регіонів, де тривалий час панував тоталітарний комуністичний режим. Засоби масової інформації поділяли офіційну точку зору, що ці поодинокі брутальні випадки аж ніяк не є проявом якоїсь організованої сили. Тепер, коли після кожного чергового вбивства або побиття вихідців з Азії, Африки або Східної Європи лунає «Хайль Гітлер!», у цьому важко кого переконати. Більше того, злочин у Мьолльні змушує говорити про цілеспрямовану сплановану низку терористичних актів. Міністр внутрішніх справ Федеративної Республіки Німеччина Рудольф Зайтерс відзначив, як пише «Ді Тагецайтунг», що цілком можлива заборона правоекстремістських організацій. Такий крок став би важливим сигналом. От чи зроблять його, сказати важко. В усякому разі далеко не всі в Бонні готові рішуче протидіяти неонацистам. Після трагедії в Мьолльні вперше надійшла офіційна дипломатична реакція. Уряд Туреччини звернувся з вимогою покарати винуватців і відшкодувати збитки сім'ям потерпілих. У заяві говориться, що Туреччина попереджає німецькі органи влади. Хвиля демонстрацій протесту прокотилася Німеччиною. У Гамбурзі, Мюнхені, Берліні, Франкфурті багатотисячні процесії вимагали рішучих дій уряду проти правих екстремістів. На мітингу в Берліні Сафтер Цінар, один з керівників Спілки турецьких емігрантів у Німеччині, наголосив, що злочини проти іноземців і зокрема вбивство в Мьолльні, вчинили расисти. Турецькі громади, що працюють по багатьох містах Німеччини, вдаються до різних акцій. Вони не виходять на роботу, не пускають дітей у школу. Але поки що не порушують громадський порядок. Разом з тим вимагають прийняти закон, який гарантував би їм безпеку і розширив права іноземних громадян у Німеччині. Зовсім інакше діють корінні жителі ФРН. Зорганізована лівими демонстрація в Бремені забарикадувала вулицю і на тривалий час дезорганізувала транспортний рух. Посилений загін поліції лише через кілька годин відновив порядок. Наступного дня жителі Бремена знову вийшли на вулиці. Цього разу акція протесту проходила під егідою кількох партій. Демонстранти вимагали від федерального уряду покінчити з розгулом правоекстремістських сил. Але надто тугим видається гордіїв вузол, щоб його можна було розрубати одним ударом. Однак під тиском громадської думки бундестаг має невдовзі розглянути комплекс проблем, пов'язаних із неонацизмом і перебуванням іноземців у Німеччині.

Анатолій ФЕДОРІВ.

Бремен.

Фотофакт...

13-річна...
жодного ра...
щоб її воло...

Про бідних і багати...

ДО НОРМАЛЬНОГО ЖИТ...

Останні кілька років дуже змінили європейську карту добробуту. В результаті розрив між бідними й багатими країнами континенту сьогодні, мабуть, більший ніж коли-небудь раніше. Цей висновок фінська газета «Хельсінгін саномат» підкріплює статистичними даними про валовий національний продукт на душу населення в різних країнах з урахуванням коефіцієнту вартості життя в кожній з них.

Очолює список найбагатших європейських держав Швейцарія, котра, як правило, виходить на перше місце у всіх світових порівняннях показників добробуту. Згідно з методикою розрахунків, що їх передбачає «Хельсінгін саномат», показник ВНП на душу населення становить 21,3 тисячі доларів. Всього в групі євробагатіїв 14 країн. Усі без винятку розташовані в західній і північній частинах континенту. Останнє, незвичне, треба зазначити, для неї місце на верхньому поверсі процвітання дісталося Фінляндії — 15,9 тисячі доларів.

Група країн із середнім достатком розташувалася в основному ...
Це Іспанія, ...
ція, де по...
коливаєтьс...
сяч долар...
мають пр...
кож Чехо-...
щина й ...
вень дохо...
Держави ...
дерації, щ...
бання на ...
ставлені, з...
ність дост...
них даних.

Нарешті...
становлять...
середньоду...
ВНП нижч...

...аших!

...ПЕРЕЖИВЕМО

...здобути приз
...неції та приз
...асові Денисен-
...оловічу роль у
...сь нарешті пре-
..., за спонсорст-
...у «Перемога»
...тернешнл Кор-
...Канади. Фільм
...еречливий, але
...дачів, здається,
...и з переконан-
...шому кінематографі відкривається нова сторінка молодого кіно.

Кому радість, а кому клопіт. «Гран-прі — це було, ніби стихійне лихо!» — зізнається дружина володаря призу. А втім, вона, як і автори фільму, мужньо переживає захват глядачів і журналістів.

Ксенія МЕЛЕШКО,
Аттила МОГИЛЬНИЙ.

Реклама

ОКУ
ЛЕНЬ

ський «Спар-
озможе про-
за Кубок во-
заявив пре-
марного ко-
підстави вва-
ник москвич-
в, який ви-
атчах проти
Авеніра», не
ти в складі
хід з клубу
чемпіонату
Бург», Тепер
менти, пов'я-
нтом.
ла до Росій-
спілки та
прохання на-
інформацію.
Буде позбав-
кувати боро-
ків, УЕФА,
ть додатко-
Ліверпулем»
право грати
проти
ода».

у Вірменії
мали статус
Європейської
асоціацій
на засідан-
ганізації у
ином УЕФА
рядах 44
УЕФА нада-
тболу Азер-
ови статус

Спортсмени
юграли іс-
КАІ (Сара-
оговому мат-
а кубків.

узь-
іл-л від-
ародної спі-
иборства та
головним
ало рішення
олімпійських
ого п'ятибор-
ого дня. По-
кий: фехту-
вання, кон-
ес обрав но-
ПМБ. Ним
Бессе-

емпіонат пів-
НХЛ. Наз-
зіонах. «ПА-
пінгвінз»
С» «Мені-
- 37, «НОР-
норт старз»
«Лос-Андже-
останньому
с кінгз» пе-
блек хоукс»
дача на ра-
Ксія Житини-
за каліфор.

ЯТ

протягом
на полицях
ласті. Саме
з нових то-
ого спожи-
и випуска-
ства. Це,
ьні маши-
аміни, ку-
іни, елект-

прила-
авод з ог-
щит сірни-
» на про-
партію
ьничок.

РЕНКО.
область.

одовжує
ГО ОБ-
роздріб:

акс 245-

Власкори повідомляють

Алма-Ата

МІЛЬЙОН ЗА ПРИЄМНІСТЬ

У Палаці Республіки столиці Казахстану відбулася презентація комплексу електронного звуко- та світлоустаткування. Його виготовила й змонтувала італійська фірма «Ієчі» з Сан-Ремо.

Спочатку був концерт. Феєрверк світло- і звукоефектів, рівного якому ще ніхто в республіці не бачив: 12 кольорів зі 100 світлових точок і... фантазія комп'ютерної музики.

Тут було багато чого з того, що можуть оцінити лише спеціалісти. Нам, простим смертним, часом невтямки, скільки потрібно техніки і як дорого вона коштує. Палац Республіки заплатив близько мільйона доларів, щоб зробити глядачеві приємність від звуку, світла, кольору, та гармонії...

Тетяна КОСТІНА.

Вільнюс

ПРОПОНУЮТЬ ПОДІЛИТИ ВЛАДУ... І ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ

У новому уряді Литви зможуть продовжити роботу деякі члени нинішнього кабінету, заявив журналістам перший заступник голови Демократичної партії праці Литви (ДППЛ) Гедимінас Кіркілас.

На своїх постах, напевне, залишаться міністр економіки Ляонас Ашмантас, міністр транспорту Йонас Біржішкіс, міністр охорони краю Аудрюс Буткявічюс, міністр архітектури та урбаністики Альгімантас Насвітіс.

Г. Кіркілас зазначив, що його партію зовсім не задовольняє нинішнє становище країни в галузі фінансів, сільського господарства та зовнішньої політики». На його думку, керівництво цих міністерств необхідно змінити Г. Кіркілас також заявив, що новий Кабінет міністрів не обов'язково очолюватиме представник ДППЛ. Віце-голова цієї партії наголосив, що вона готова «ділитися не тільки відповідальністю, а й владою». Проте, якщо інші сторони не будуть готові до цього, партія може і самостійно сформувати новий Кабінет міністрів.

Микола СТАНОВИЧ.

Ташкент

ТРАКТОРИ МІНЯЄМО НА ПРИЧЕПИ

На Ташкентському виробничому об'єднанні «Тракторний завод» налагоджено випуск 30-сильних машин. Тут же складають першу партію міні-тракторів потужністю 15 і 18 кінських сил.

Ці «малюки», які надходять у розібраному вигляді за бартером з Китаю, непридатні для обробки звичайних полів через твердість ґрунту, але з успіхом можуть працювати в тепличних господарствах Узбекистану. Нині ведуться переговори з налагодження серійного випуску міні-тракторів. У відповідь узбецька сторона збирається поставити в Китай технологію виробництва популярних у багатьох бавовносійних країнах тракторних причепів.

Зульфія РАСУЛІ.

Застереження

ТРАГЕДІЯ В МЬОЛЛЬНІ

Дві жінки й 10-літня дівчинка, всі троє — туркені, загинули в полум'ї. Через сорок хвилин після того, як загорівся будинок, де вони перебували, якийсь невідомий зателефонував у поліцію і сказав: «Вони горять. Хайль Гітлер!».

Якби це сталося у східній або навіть центральній Німеччині, мало б хто здивувався. Сьогодні правоекстремістські настрої там досить поширені. Але північ завжди була витриманою й тямила вліво. І раптом, у невеличкому містечку Мьолльн, що знаходиться на території землі Шлезвіг — Гольштейн, неонацисти підпалюють два багатосімейні будинки. Це досить серйозний симптом «коричневої хвороби». Раніше вважалося, що жорстокість щодо іноземців у Німеччині є наслідком приєднання східних регіонів, де тривалий час панував тоталітарний комуністичний режим. Засоби масової інформації поділяли офіційну точку зору, що ці поодинокі брутальні випадки аж ніяк не є проявом якоїсь організованої сили. Тепер, коли після кожного чергового вбивства або побиття вихідців з Азії, Африки або Східної Європи лунає «Хайль Гітлер!», у цьому важко кого переконати. Більше того, злочин у Мьолльні змушує говорити про цілеспрямовану сплановану низку терористичних актів. Міністр внутрішніх справ Федеративної Республіки Німеччина Рудольф Зайтерс відзначив, як пише «Ді Тагецайтунг», що цілком можлива заборона правоекстремістських організацій. Такий крок став би важливим сигналом. От чи зроблять його, сказати важко. В усякому разі далеко не всі в Бонні готові рішуче протидіяти неонацистам. Після трагедії в Мьолльні вперше надійшла офіційна дипломатична реакція. Уряд Туреччини звернувся з вимогою покарати винуватців і відшкодувати збитки сім'ям потерпілих. У заяві говориться, що Туреччина попереджає німецькі органи влади. Хвиля демонстрацій протесту прокотилася Німеччиною. У Гамбурзі, Мюнхені, Берліні, Франкфурті багатотисячні процесії вимагали рішучих дій уряду проти правих екстремістів. На мітингу в Берліні Сафтер Цінар, один з керівників Спілки турецьких емігрантів у Німеччині, наголосив, що злочини проти іноземців і зокрема вбивство в Мьолльні, вчинили расисти. Турецькі громади, що працюють по багатьох містах Німеччини, вдаються до різних акцій. Вони не виходять на роботу, не пускають дітей у школу. Але поки що не порушують громадський порядок. Разом з тим вимагають прийняти закон, який гарантував би їм безпеку і розширив права іноземних громадян у Німеччині. Зовсім інакше діють корінні жителі ФРН. Зорганізована лівими демонстрація в Бремені забарикадувала вулицю і на тривалий час дезорганізувала транспортний рух. Посилений загін поліції лише через кілька годин відновив порядок. Наступного дня жителі Бремена знову вийшли на вулиці. Цього разу акція протесту проходила під егідою кількох партій. Демонстранти вимагали від федерального уряду покінчити з розгулом правоекстремістських сил. Але надто тугим видається гордіїв вузол, щоб його можна було розрубати одним ударом. Однак під тиском громадської думки бундестаг має невдовзі розглянути комплекс проблем, пов'язаних із неонацизмом і перебуванням іноземців у Німеччині.

Анатолій ФЕДОРІВ.
Бремен.

Фотофакт



13-річна школярка з угорського містечка Дьєндьєшоросі жодного разу не була в перукарні. Ще змалку вона мріє, щоб її волосся сягало п'ят.

Фото МТІ — ІТАР — ТАРС.

Експрес-інформація

УЧОРА НА З'ЇЗДІ

народних депутатів Росії виступив виконуючий обов'язки глави російського уряду Є. Гайдар. Він розповів про хід економічної реформи в Російській Федерації. Депутати зустріли цю доповідь спокійно і навіть не ставили запитань. Схоже, зауважує кореспондент ІТАР—ТАРС, що народні обранці продовжують додержувати обраної ними тактики: поки що слухати. Основні дискусії на з'їзді, мабуть, попереду.

ПРЕМ'ЄР — ПРОТИ, А НАРОД?

Дебати з ратифікації Маастріхтських угод розпочалися вчора у парламенті Великобританії. Деякі депутати закликали уряд провести референдум з цього питання. Прем'єр-міністр Дж. Мейджор висловився проти всенародного голосування. Хоча результати опитувань громадської думки свідчать, що більшість британців проти.

КРИХКЕ ПЕРЕМИР'Я

Після відносного затишшя у попередні дні знову зростає напруженість на території Північної Осетії. Почастішали обстріли постів російських військ. Тимчасова адміністрація регіону вживає заходів для відвернення масових сутичок між осетинськими та інгуськими збройними формуваннями.

Є ПЕРШИЙ КАНДИДАТ

Про бажання виставити свою кандидатуру на виборах на пост Президента Сербії заявив прем'єр-міністр Союзної Республіки Югославія М. Паніч. Президентські вибори мають відбутися 20 грудня нинішнього року.

СУСІДИ В БІДІ НЕ ЗАЛИШАТЬ

Учора до Таджикистану прибули військові спостерігачі з Росії, Казахстану, Киргизстану й Узбекистану. Передбачено відправити до зони конфлікту й миротворчі сили. Як повідомили російські військові представники, мета введення «блакитних касок» — покінчити з діями бандитських елементів і в такий спосіб допомогти керівництву республіки взяти ситуацію під контроль.

ОБ'ЄДНАЛИСЯ

Протестантські, католицькі та іудейські лідери у США зажадали від уряду країни створити ефективні механізми для припинення насилля в Сомалі, а також в Боснії і Герцеговині. Керівники трьох релігійних груп закликали Президента Дж. Буша використати будь-які морально виправдані засоби для постачання до цих регіонів продовольства і ліків і для порятунку цивільного населення.

За повідомленнями наших власних кореспондентів та зарубіжних інформагентств.

Про бідних і багатих

ДО НОРМАЛЬНОГО ЖИТТЯ — 30 РОКІВ

Останні кілька років дуже змінили європейську карту добробуту. В результаті розрив між бідними й багатими країнами континенту сьогодні, мабуть, більший ніж коли-небудь раніше. Цей висновок фінська газета «Хельсінгін саномат» підкріплює статистичними даними про валовий національний продукт на душу населення в різних країнах з урахуванням коефіцієнту вартості життя в кожній з них.

Очолює список найбагатших європейських держав Швейцарія, котра, як правило, виходить на перше місце у всіх світових порівняннях показників добробуту. Згідно з методикою розрахунків, що їх передбачає «Хельсінгін саномат», показник ВНП на душу населення становить 21,3 тисячі доларів. Всього в групі євробагатіїв 14 країн. Усі без винятку розташовані в західній і північній частинах континенту. Останнє, незвичне, треба зазначити, для неї місце на верхньому поверсі процвітання дісталося Фінляндії — 15,9 тисячі доларів.

Група країн із середнім достатком розташувалася в основному на півдні Європи. Це Іспанія, Португалія, Греція, де подушний прибуток коливається від 12 до 8 тисяч доларів. «Середняками» мають право вважатися також Чехо-Словаччина, Угорщина й Болгарія, хоча рівень доходів там і нижчий. Держави Югославської федерації, що розпалася, і Албанія на цій карті не представлені, з огляду на відсутність достовірних порівняльних даних.

Нарешті, клуб бідняків становлять 13 країн, у яких середньодушовий показник ВНП нижчий за 4 тисячі доларів. Найбагатшою з бідних є Польща (3,8 тисячі доларів), найнижчий рівень доходів, лише 1600 доларів, зафіксований у Грузії. Крім Польщі, Туреччини та Румунії до цієї групи потрапили всі європейські республіки, що входили до складу СРСР. Останнім для досягнення рівня багатих потрібно понад 30 років, вважає «Хельсінгін саномат». Та й то, якщо щорічне економічне зростання становитиме не менш як 5 процентів.

Олексій СУРИКОВ.
Хельсінкі.

Сьогодні — Всесвітній день інвалідів

Рівно десять літ тому, 3 грудня 1982 року, Генеральна Асамблея ООН прийняла Міжнародну програму дій щодо захисту інвалідів. А на початку жовтня цього року 47-а сесія Генеральної Асамблеї підбила підсумки її реалізації. Державам — членам ООН рекомендовано опрацювати на період 1993—2002 роки й запровадити національний план конструктивних дій, спрямованих на профілактику та реабілітацію інвалідів, створення їм рівних можливостей в суспільстві.

ЛЮДИ, ЯКИМ ЗАВЖДИ БОЛИТЬ

Соціальний зріз



ОТЖЕ, сьогодні громадськість світу відзначає Міжнародний день інвалідів. І Україна теж. Але хоч вона — член ООН, а турбота про інвалідів у нас, м'яко кажучи, не на міжнародному рівні.

Нині в нашій державі офіційно зареєстровано 1,6 мільйона інвалідів. За іншими даними, їх значно більше — майже 3 мільйони. Це фізично й морально ушкоджені люди, яким найважче живеться, завжди щось болить. Становище їх особливо загострилося тепер, за умов переходу до ринку. Їх першими скорочують на виробництві, хоча це й незаконно. Трудова і побутова невлаштованість, мізерні пенсії зумовили різке зростання жебрацтва. Подивіться, скільки сьогодні на вулицях наших міст і селищ стоїть калік з простягненою рукою!

Щоб посісти гідне місце в соціальній структурі суспільства, прилучитися до активної громадської діяльності, посильної праці, інваліди в жовтні 1990 року на установчій конференції, яка відбулася в Одесі, ухвалили створити свою спілку — Союз організацій інвалідів України. Нині він об'єднує 67 інвалідських організацій з 19 областей, має близько 500 тисяч членів.

Розпочав союз роботу зі створення власних виробничих структур. Нині вже діє понад 60 підприємств, на яких працюють інваліди. Вони виготовляють різні вироби господарського, побутового, домашнього вжитку. Однак це лише перші кроки становлення широкої, основаної на базі сучасних технологій, виробничої структури, яка має охопити всю систему соціального захисту інвалідів.

На жаль, на цьому шляху наша організація не знаходить належної державної підтримки. Ось характерний приклад: 27 січня цього року Кабінет міністрів України прийняв постанову «Про комплексну програму розв'язання проблем інвалідності». Нею передбачено ряд заходів щодо соціально-трудової реабілітації, охорони здоров'я, освіти, поліпшення матеріально-побутових умов інвалідів, забезпечення їх транспортними засобами, протезно-ортопедичною допомогою. Було визначено відповідальність міністерств і відомств, місцевих органів влади за виконання намічених заходів, установлено строки їх здійснення. Здавалося, тільки б радіти інвалідам! Та, як мовиться, казав пан кожух дам... Зокрема, в пункті 15 цієї постанови записано: «Підготувати рекомендації щодо створення спеціальних робочих місць на підприємствах і в організаціях і працевлаштування на них інвалідів». Виконання цього заходу покладено на міністерства праці й соціального забезпечення України і місцеві виконавчі органи. Строк — 1992 рік. Та вже настав останній місяць року, а віз і нині там. Досі нічого не зроблено. І таких «паперових виконань» багато.

З перших днів свого існування Союз організацій інвалідів України прагне прилучатися до законотворчої роботи. Наші представники брали участь в опрацюванні проекту Закону «Про основи соціальної захищеності інвалідів в Україні», Положення про медично-соціальну експертну комісію, Комплексної програми розв'язання проблем інвалідності, а також у створенні Національного комітету України з інвалідного спорту, вносили пропозиції до проектів інших законодавчих актів. На жаль, наші пропозиції не завжди знаходили підтримку в постійній Комісії Верховної Ради в справах ветеранів, пенсіонерів, інвалідів, репресованих і воїнів-інтернаціоналістів. Це, вважаємо, і є однією з причин того, що в законах України, постановах Кабінету міністрів, прийнятих за останні два роки, інтереси інвалідів відтворено слабо. Україна й понині не має чіткої правової системи, на основі якої можна розгортати ефективну роботу щодо трудової, медичної і соціальної реабілітації інвалідів. Явно дається взнаки й відсутність в уряді та інших органах виконавчої влади спеціальної структури, яка безпосередньо розв'язувала б проблеми інвалідності. Ми неодноразово вносили пропозицію створити при Кабінеті міністрів Державний комітет у справах інвалідів, проте досі вона не знайшла розуміння з боку державного керівництва. Сподіваємося, що тепер, коли навіть ООН рекомендує опрацювати довгостроковий національний план реабілітації інвалідів, таку структуру нарешті буде створено.

Значна роль у підтримці знедолених громадян України належить Фонду соціального захисту інвалідів. Створений урядом згідно із Законом «Про основи соціальної захищеності інвалідів в Україні», він покликаний фінансувати всі загальнодержавні програми та заходи щодо інвалідської реабілітації. Однак статті 19 і 20 цього Закону фактично блокують використання коштів Фонду, одержаних від підприємств і організацій за нестворені робочі місця для інвалідів. Склалася парадоксальна ситуація: Фонд одержує кошти від підприємств за незабезпеченість робочих місць, а ми не можемо використати ці кошти, щоб створити робочі місця. Нещодавно спільно з представниками Фонду ми проаналізували дію згаданого Закону, підготували пропозиції щодо його вдосконалення. Маємо надію, що Верховна Рада підтримає нас.

У Міжнародний день інвалідів закликаємо всіх інвалідів вступати до нашої організації, яка прагне надавати знедоленим всебічну допомогу.

Для тих, хто захоче допомогти інвалідам, повідомляємо наш рахунок: № 3609533 в Жовтневому відділенні Промбудбанку м. Києва, МФО 322067.

В'ячеслав РЯБЧЕНКО, виконавчий директор Союзу організацій інвалідів України, інвалід другої групи.

НІМЦІ ДУМАЮТЬ ПРО НАС, МИ — ПРО ІТАЛІЙЦІВ

(Закінчення. Початок на 1-й стор.).

А коли всі гості, розчулені й щасливі від побаченого та почутого, зібралися виходити з кабінету, до журналістів підійшла жінка зі сльозами на очах: допоможіть, завтра в цих дітей заберуть лікарню. Директор центру реабілітації дітей з порушенням слуху й мови «СУВАГ — Київ», що розмістився у дитячій поліклініці № 6, Тетяна Кулакова розповідала таке, у що важко навіть повірити. Більше року «СУВАГ — Київ» (єдиний подібний заклад в Україні), створений з допомогою хорватського академіка Губерини з Загреба, навчає розмовляти понад 100 дітей нашої столиці (такої допомоги потребують тисячі). За сприяння небагатьох спонсорів центру тут обладнали класи, закупили апаратуру, навчили викладачів, медиків, налагодили постійні заняття, поступово розширюючи список пацієнтів.

Нарешті почали працювати. І ось тоді з міської адміністрації надійшов папірець: негайно звільнити приміщення поліклініки, оскільки тут буде обласне управління охорони здоров'я. Воно мовляв, віддало своє під італійське посольство і нині, не має де притулитися. Звільняйте, отже, дітки кабінети.

Невідкладно почали домагатися справедливості. Просили допомоги і в міністерстві, і в міському відділі охорони здоров'я. Усюди співчували і обіцяли допомогти.

А тим часом у «СУВАГ — Київ» надходили нові й нові вимоги, з'являлися делегації. Очевидно представник Президента в Києві не зміг сказати проти такого обміну «ні». Виселили центр, «очистили» кабінети, «перекинули» дітей в підвал.

Ми йшли в поліклініку (вона розташована в ста метрах від СШ № 53), з недовірою ще слухаючи Тетяну Борисівну. Та коли зайшли в будинок, зрозуміли, що це таки правда. Одна з лікарок центру підбігла до Кулакової: «Тільки що приїжджав Салій і вимагав «без слів» віддати ключі від кабінетів представникам облздорови. Негайно. Щоб не було неприємностей».

Обіцяв Іван Миколайович відремонтувати підвали і дати іще грошей на потреби центру, просив перетерпіти, поки знайдуть краще приміщення. Щоправда, не для дітей, а для чиновників. Інших коментарів не потрібно...



З дитинства нас учили, що вибирати не можна лише батьківщину, а продавати — совість. І ще — «усе найкраще — дітям». Шкода, що ця наука не дійшла до держадміністрації й обласного управління охорони здоров'я. Розумію, що не Іван Салій — винуватець усього цього. Він саме та людина, яка завжди дбала в першу чергу про киян, а про дітей — особливо.

Напевно, той з його «помічників», який «знайшов» будинок дитячої поліклініки як заміну офісу медичних чиновників, просто не побажав повідомити йому, що тижневий пропуск занять для цих дітей — це вирок, котрий не підлягає перегляду. Отже, все, чого вони досягли протягом року, доведеться починати заново. І якщо, з економічної точки зору, це місту вигідно, то з суто людської, гуманістичної, державної — це злочин. Шкода, що в Кримінальному кодексі про нього нічого не написано.

Впевнений чомусь, що й італійці не знають, який обмін їм пропонують, і беззаперечно відмовляться від нього, дізнавшись про хворих дітей.

Та поки-що машина працює на злочин. Її важко зупинити.

...А в маленьку темну кімнату в підвалі вже майже місяць приходить з мамою трирічний хлопчик Сашко, одягає навушники слухо-розмовного тренажера й тихесенько повторює: «один, ...ва, т..и». А його вчителька-лікар з острахом поглядає на двері; чи не прийшли іще ті, хто хоче забрати в дитини дитинство.

Андрій БОЄЧКО.
Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

P. S. Напередодні виходу номера ми ще раз спробували з'ясувати ситуацію, що склалася навколо дитячої лікарні. З приймальні генерального директора держадміністрації Києва з питань обслуговування іноземних представництв нас направили в штаб адміністрації, а звідти далі — до дирекції, так і не давши відповіді по суті.

ЦБР СПРОСТОВУЄ ПОВІДОМЛЕННЯ ДЕЯКИХ ЗАСОБІВ МАСОВОЇ ІНФОРМАЦІЇ

У зв'язку із запитаннями, що постають щодо міждержавних розрахунків, повідомляємо:

1. Повідомлення, які з'явилися в засобах масової інформації про те, що платежі в Україну з Росії здійснюються лише в українських карбованцях, не відповідають дійсності. Центральний банк Російської Федерації не встановлював обмежень на переказ платежів у рублях у банки України, більше того, Національний та інші банки України вкрай зацікавлені в збільшенні рубльових надходжень з Росії, щоб ними погасити заборгованість українських підприємств російським постачальникам, що утворилася через відсутність у Національному банку України коштів у російських рублях на кореспондентському рахунку цього банку в Центральному банку Російської Федерації.

2. Нині відділ міждержавних розрахунків Центру інформатизації (Москва, Неглинна, 12) своєчасно обробляє інформацію, що надходить від ГРКЦ Російської Федерації, для переказу платежів у всі держави колишнього Союзу. В зв'язку з цим посилання на затримку обробки інформації в Москві безпідставні; комерційним банкам і РКЦ необхідно активізувати роботу по оплаті простроченої заборгованості на користь підприємств України, Білорусі, Казахстану, Узбекистану та інших держав рубльової зони.

3. Труднощі в одержанні банківських платежів з України, Білорусі, Казахстану, Узбекистану, Грузії, Молдови та інших держав викликані насамперед відсутністю в центральних банках цих держав коштів на кореспондентських рахунках в Центральному банку Російської Федерації, зокрема і з причини недостатньої активності з боку російських платників щодо виконання своїх платіжних зобов'язань перед постачальниками з держав колишнього СРСР. Просимо звернути на це увагу під час роботи з комерційними банками та госпорганами, роз'яснюючи важливість погашення наявної заборгованості для загальної нормалізації розрахунків за товари й послуги.

4. Впровадження окремими державами колишнього Союзу власної національної валюти не звільняє господарські організації від виконання своїх платіжних зобов'язань. Міждержавні угоди Російської Федерації з такими державами передбачають необхідність урегулювання всіх платіжних зобов'язань суб'єктів сторін, що господарюють; відповідні угоди між Центральними банками передбачають завершення всіх розрахунків за заздалегідь укладеними договорами в рублях. Усілякі посилання на заборони здійснювати платежі в рублях безпідставні, в разі необхідності слід вимагати подання юридичного обгрунтування відповідних заяв.

5. У російських підприємств мова про платежі в українських карбованцях або інших національних валютах може йти лише в разі укладення нових договорів, контрактів, коли сторони за договором мають визначати валюту платежу, причому вибір валюти залежить від згоди сторін, що домовляються, з урахуванням їхньої здатності виконати свої зобов'язання в тій чи іншій валюті, включаючи російські рублі.

Приклад. Щоб здійснити платіж в Росію з України, українські партнери повинні мати в своєму розпорядженні російські рублі, які вони можуть або одержати від російських покупців або придбати рублі на українські карбованці на валютному ринку України; відповідно російський платник, щоб здійснити платіж в Україну в карбованцях, повинен або одержати їх від українських покупців своєї продукції або придбати українські карбованці на рублі на валютному ринку Росії. Операція може не відбутися, якщо сторони не зможуть домовитися про валюту платежу.

6. Обробку інформації щодо міждержавного зарахування ще не закінчено, в зв'язку з чим суми, що надходять по цьому зарахуванню, комерційні банки повинні спрямовувати на погашення наявних дебетових залишків рахунків по зарахуванню чи заборгованості з кредитів, наданих на завершення зарахування відповідно до телеграми Росцентробанку № 201-92; за відсутності такої заборгованості надходження зараховуються на розрахункові рахунки держпідприємств.

7. До Росцентробанку надходять численні сигнали про ухиляння окремих підприємств від виконання платіжних зобов'язань перед постачальниками продукції з-за меж Росії, неучасті в міждержавному зарахуванні, що є грубим порушенням договірної дисципліни та вказівок Центрального банку Російської Федерації. Зобов'язуємо Головупрцентробанку взяти під особливий контроль додримання комерційними банками умов здійснення розрахункових операцій і проведення міждержавного зарахування взаємної заборгованості держпідприємств на 1 липня 1992 р.

Перший заступник голови Центрального банку Російської Федерації
А. ВОЙЛУКОВ.

26 листопада 1992 р.
Москва.

...НБУ КОМЕНТУЄ

Дає оцінку телеграмі Центрального банку Росії виконуючий обов'язки голови правління Національного банку України Борис МАРКОВ:

Проведення грошової реформи потребує погодження дій Національного банку України з центральними банками держав колишнього Союзу РСР з метою врегулювання грошово-кредитних та розрахункових відносин. Повідомлення деяких засобів інформації про те, що введення українського карбованця заблокувало міждержавні розрахунки, не відповідають дійсності. Про це свідчить телеграма Центрального банку Російської Федерації № 251-92 від 26 листопада 1992 року.

Розрахунки суб'єктів господарювання України з їх партнерами з держав, що використовують рубль як законний засіб платежу, здійснюються у валюті контракту, якою до кінця 1992 року виступає рубль.

Україна потребує додаткового надходження рублів як в зв'язку з сезонною невідповідністю експорту і імпорту, обумовленою потребою в енергоносіях, так і низькою платіжною дисципліною російських покупців по поставках з України. Такий стан платіжного балансу України змусив Національний банк понизити курс українського карбованця (девальвувати його) щодо рубля для того, щоб стимулювати експорт в Росію та інші держави рублевого простору.

Надалі в контрактах з суб'єктами господарювання держав рублевого простору може передбачатись оплата як в рублях, так і в українських карбованцях.

ІНФОРМАЦІЯ ВІД КОМЕРЦІЙНИХ БАНКІВ ПО ПРОЦЕНТНИХ СТАВКАХ ПО ДЕПОЗИТАХ ТА КРЕДИТАХ НА 25.11.92

	% ставка по депозитах	% ставка по кредитах
1	2	3
Державний експортно-імпортний банк України	—	75,2000
Державний Ощадний банк України	—	89,3989
Республіканський агропромисловий банк «УКРАЇНА»	34,9000	35,5000
Республіканський банк соціального розвитку «УКРСОЦБАНК»	34,6000	47,9000
Український промислово-інвестиційний банк	34,8700	49,7100
Інші комерційні банки України		
РЕСПУБЛІКА КРИМ		
Кримський церковний КБ «ККЦБ»	—	85,0000
КБ «МОЛОДІЖНИЙ», м. Севастополь	—	96,0000
Азово-Чорноморський КБ «АЗЧЕРКОМБАНК»	—	66,0000
КБ «ТРАНСЕКСПОБАНК», м. Севастополь	—	120,0000
Кримський кооперативний «КРИМ-БАНК»	—	65,0000
Іноваційн. банк «ТАВРИКА», м. Севастополь	45,0000	88,0000
КАБ «НЕВИКОН-БАНК», м. Севастополь	—	121,0000
ДНІПРОПЕТРОВСЬКА ОБЛАСТЬ		
Дніп. ком. інвест,-інов. «ПІВДЕНКОМІНБАНК»	60,0000	—
Комерційний банк «ПРИВАТБАНК»	65,0000	140,0000
Комерційний банк «НОВИЙ»	62,0000	95,0000
Ком. банк науково-тех. прогресу «Дніпро»	—	75,0000
АКБ сприяння підпр. «ДНІПРОСЕРВІСБАНК»	100,0000	95,0000
ДОНЕЦЬКА ОБЛАСТЬ		
Донецький комерційний банк «ІКАР-БАНК»	—	70,0000
Донецький комер. банк «ДОНВУГЛЕКОМБАНК»	—	64,0000
Комерційний банк «ДОНКОМБАНК»	—	48,0000
ЖИТОМИРСЬКА ОБЛАСТЬ		
Житомир, КБ «ПОЛІССЯ»	—	66,0000
Житомир, КБ «ОЛЕВСЬКИЙ»	—	30,0000
ЗАКАРПАТСЬКА ОБЛАСТЬ		
Закарпатський КБ «ЛІСБАНК»	77,0000	98,0000
ЗАПОРІЗЬКА ОБЛАСТЬ		
Запоріжжя КБ «АВТОЗАЗБАНК»	93,0000	85,6000
Запоріжжя АКБ «СЛОВ'ЯНСЬКИЙ»	—	42,4000
ІВАНО-ФРАНКІВСЬКА ОБЛАСТЬ		
Комерційний банк «ЗАХІДКООПБАНК»	—	75,3000
м. КИЇВ		
Акціонерний комерційний банк «ЛЕГБАНК»	60,0000	150,0000
Акціонерний комерційний «ГРАДО-БАНК»	50,0000	91,0000
КБ «БАНК ДІЛОВОГО СПІВРОБІТНИЦТВА»	—	90,0000
Укр. акц. іноваційний банк «УКРІНБАНК»	57,9000	110,4000
Акціонерний банк «ІНКО»	56,6000	75,7000
Київ, Акціонерний банк «АЖІО»	60,0000	106,0000
Галузевий комерційний банк «ЕНЕРГОБАНК»	—	75,0000
Акціонерно-комерційн. банк «ІНТЕРБАНК»	—	130,0000
Комерційний банк «БРОКБІЗНЕС БАНК»	48,0000	115,0000
Укр. комерційний банк «Відродження»	62,0000	83,0000
КИЇВСЬКА ОБЛАСТЬ		
Акц. ком. банк «ПЕРСОНАЛЬНИЙ КОМП'ЮТЕР»	60,0000	78,4000
АКБ «УКРАЇНСЬКА ФІНАНСОВА ГРУПА»	115,0000	—
Перша ф-я Укр. ком. банку «ВІДРОДЖЕННЯ»	—	150,0000
КБ Кредитно-фінанс. спілка «ЕКСПОБАНК»	—	77,5000
Акціонерно-комерційний банк «АВАЛЬ»	40,0000	87,2000
Ф-я територ. КБ «ВОСТОКІНВЕСТБАНК»	—	90,0000
Акц.-ком. банк «РОСЬ», м. Біла Церква	—	40,0000
Всеукраїнський АБ «ВАБАНК»	85,0000	120,0000
ЛУГАНСЬКА ОБЛАСТЬ		
КБ «ВУГЛЕПРОГРЕСБАНК», м. Луганськ	—	85,0000
ЛЬВІВСЬКА ОБЛАСТЬ		
Комерційний банк «КАРПАТИ»	—	55,0000
АКЦ. ТОВ. ЗАХ-УКР. КОМ. БАНК (АТ ЗУКБ)	42,7000	51,3000
Акціонерно-комерційний банк «ГАЛИЦЬКИЙ»	—	110,0000
Комерційний банк «ЛЬВІВ»	—	81,0000
Акціонерно-комерційний «ЕЛЕКТРОНБАНК»	—	48,6000
Селянський КБ «ДНІСТЕР», м. Жидачів	—	40,0000
МИКОЛАЇВСЬКА ОБЛАСТЬ		
КАБ розв. пром. і соц. сфери «МИККОМБАНК»	55,0000	80,0000
ПОЛТАВСЬКА ОБЛАСТЬ		
Полтавський КБ «ПОЛТАВА-БАНК»	—	90,0000
РІВНЕНСЬКА ОБЛАСТЬ		
Акціонерний банк екон. роз. «ЕКОНОМБАНК»	79,0000	97,0000
СУМСЬКА ОБЛАСТЬ		
Акціонерний КБ «БІЗНЕСБАНК»	—	35,0000
ТЕРНОПІЛЬСЬКА ОБЛАСТЬ		
Кооперативний банк «ТЕРНОПІЛЬ КРЕДИТ»	—	43,0000
ХАРКІВСЬКА ОБЛАСТЬ		
Харківський КБ «ПРОМІНЬ»	—	70,0000
Харківська ф-я КБ «ВОСТОК»	—	56,2900
Акц. Східно-Укр. біржовий банк «ГРАНТ»	—	98,5000
Іноваційно-комерційний НПК-банк	30,0000	—
Харківський КБ «ДОБРОДІЙ»	—	70,0000
Регіональний КБ «РЕГІОНБАНК»	—	90,0000
КБ розв. легкої пром. «ХАРКІВЛЕГБАНК»	—	102,0000
ХЕРСОНСЬКА ОБЛАСТЬ		
Комерційний банк «ХЕРСОН»	—	90,0000
Ф-я Московськ. міжн. банку «МЕГАПОЛІС»	—	51.5000
Ф-я комерційного банку «ТОКОБАНК»	—	100,0000
ЧЕРНІГІВСЬКА ОБЛАСТЬ		
Комерційний банк «ЧЕРНІГІВБАНК»	—	91,4000

У Національному банку

Національним банком України 2 грудня 1992 року встановлюється курс українського карбованця до валют країн рубльової зони

код рубля		курс купівлі	курс продажу
834	(Білорусь)	1.3800	1.4800
835	(Казахстан)	1.3500	1.4500
836	(Узбекистан)	1.4500	1.5500
837	(Таджикистан)	1.1500	1.2500
838	(Туркменистан)	1,5000	1.6000
839	(Киргизія)	1.1500	1.2500
843	(Молдова)	1.3000	1.4000
844	(Вірменія)	1.2500	1.3500
848	(Азербайджан)	1.1000	1.2000
849	(Грузія)	1.1000	1.2000
853	(Латвія)	1.3000	1.4000
854	(Литва)	1.2000	1.3000
858	(Росія)	1.4400	1.5000

Національним банком України 3 грудня 1992 року встановлюється курс українського карбованця до іноземних валют, на які поширюються правила валютного регулювання України

1 австралійський долар	408.33
1 австрійський шилінг	54.04
1 англійський фунт стерлінгів	907.93
10 бельгійських франків	181.77
1 німецька марка	375.90
1 голландський гульден	334.47
1 датська крона	96.08
100 італійських лір	43.05
1 канадський долар	468.97
1 норвезька крона	90.07
1 долар США	600.48
1 фінська марка	120.10
1 французький франк	110.79
1 шведська крона	102.08
1 швейцарський франк	416.73
10 японських ієн	48.30
1 екю	734.99
10 іспанських песет	52.00
10 грецьких драхм	30.02
1 ірландський фунт	1002.80
1 ісландська крона	10.15
1 кувейтський динар	2011.61
10 ліванських фунтів	3.10
10 португальських ескудо	42.03
1 сингапурський долар	366.29
10 турецьких лір	0.75
1 естонська крона	46.99
1 долар США по розрахунках із Індією в 1992 році	600.48

ГОЛОВНЕ ВАЛЮТНО-ЕКОНОМІЧНЕ УПРАВЛІННЯ.

ЗА СЕКРЕТОМ НІЧОГО НЕ ВИДНО?

Однак молоді офіцери Служби безпеки розгледіли зловживання своїх начальників і домагаються, щоб ті відповіли за скоєне



Насамперед зауважимо: група молодих офіцерів одного з підрозділів Служби безпеки України звернулася по допомогу до «Голосу України» не одразу — до цього були заяви до Верховної Ради України, на ім'я окремих народних депутатів, прокурора Одеського військового округу. Це, звичайно, стало відомо керівникам управління СБУ, якому підпорядкований підрозділ. Отож начальник управління полковник Валер'ян Кузник, який, дізнавшись про наш намір відвідати підрозділ СБУ, спішно приїхав з Києва до Одеси і під час бесіди стверджував:

— Службові зловживання полковника Журавльова та деяких його заступників наша комісія викрила ще в травні цього року під час перепідпорядкування військової частини з відомства колишнього КДБ СРСР Службі безпеки України...

СУТЬ, однак, не в пальмі першості. А в тому, що сталося після викриття зловживань. Тим більше, що про деякі з них київські керівники дізналися таки пізніше, коли за настійною вимогою молодих офіцерів, що об'єдналися в територіальну організацію Спілки офіцерів України, прокуратура Одеського військового округу перевірила наведені ними факти. 18 вересня військовий прокурор ОдВО генерал-майор В. Клочков надіслав матеріали перевірки голові СБУ генерал-полковникові Є. Марчуку. У супроводжувальному листі зазначив, зокрема, таке: «Направляю вам копію постанови про відмову в порушенні кримінальної справи для вирішення питання про притягнення винних службових осіб до дисциплінарної відповідальності або про переведення до іншого місця служби, оскільки у цій в/ч вони себе дискредитували і з моральних міркувань не можуть залишитися керівниками». У листі було названо прізвище колишнього командира цієї частини полковника В. Журавльова, його заступників підполковника О. Руденка й М. Прохорова, начальника штабу підполковника М. Башинського.

І ось після всього цього група офіцерів звертається до «Голосу України». Що ж їх не влаштовує? По-перше, висновок прокурора слідчого відділу військової прокуратури ОдВО підполковника юстиції В. Вербицького про відмову в порушенні кримінальної справи за розслідуваними фактами. По-друге, те, що навіть, наведений вище «пом'якшений вирок» досі не спростував наведених офіцерами і підтверджених прокуратурою фактів. Назвемо їх і ми. І почнемо з квартирних афер, успішно здійснених полковником Журавльовим.

Так-от, ставши командиром військової частини, В. Журавльов чи не насамперед зайнявся саме квартирними справами. Не для себе особисто, ні — він із сім'єю оселився в будинку військового містечка на території частини, а для своєї дорослої дочки Ольги, яка тоді навчалася у Вільнюській консерваторії. Турботливий батько подає до Київського райвиконкому Одеси документ, де все, вибачте, брехня. І те, що О. Журавльова є службовцем армії, і те, що вона підлягає відселенню із закритого військового містечка, і те, що питання про виділення їй однокімнатної квартири позитивно вирішено на засіданні житлової комісії частини (протокол, як з'ясовано, фіктивний). Й ось 6 травня 1988 року студентка з неблизької Прибалтики одержує ордер на однокімнатну квартиру по вулиці Академіка Вільямса, 73.

Ота легкість в одержанні квартири для дочки надихає полковника на нову авантюру. У червні 1990 року він подає до того ж Київського райвиконкому документи — і знову фальсифіковані — на одержання чотирикімнатної квартири вже для усієї сім'ї — для себе, дружини, матері, сина і... дочки. Так-так, тієї самої Ольги, яка за два роки до того вже одержала упорядковану квартиру. Її включив до списку, вочевидь, для того, щоб гарантувати одержання таки чотирикімнатної, а не меншої за площею квартири. Невідомо, хто і як дивився на оті документи у виконкомі, але афера вдалася. Як і інша засвідчена печатками частини брехня: що В. Журавльов є полковником запасу, а не дійсної, як насправді, служби, що житлова комісія частини підтримує оте клопотання (знову фіктивний протокол). А 20 липня того ж року Журавльов уже тримав у руках ордер на чотирикімнатну квартиру по вулиці Архітекторній, 24. Можна тільки подивуватися отакій надоперативності райвиконкому: через місяць — ключі від квартири! Може, саме ота поспішність не дала можливості розгледіти брехню? Чи щось інше? Це, однак, тема для окремої розмови та окремого розслідування правоохоронних органів, на яке сподіваються і ті, хто звернувся до «Голосу України», і автори цієї публікації.

Отож, два роки і три місяці сім'я полковника Журавльова мешкала відразу в трьох квартирах (бо й дотепер не звільнив житла на території військового містечка). Чи не занадто привільно за ситуації, коли в Одесі тисячі сімей очікують житло по 10—15 і більше років? Сам Журавльов дає таке пояснення своїм квартирним авантюрам: дочка, мовляв, мала намір вийти заміж — отож і потурбувався про житло для майбутньої сім'ї. І сам він мав намір звільнитися в запас — теж потрібне було житло за межами військового містечка. Отакої: квартири — лише за намірами змінити свій життєвий статус. Тут слід уточнити: дочка вийшла заміж аж через чотири роки після одержання квартири, а Журавльов почав оформляти звільнення в запас лише тепер, через два з лишком роки, та й то під тиском обставин, пов'язаних із розслідуванням його зловживань, та громадської думки, що склалася навколо цього.

От і поміркуємо: є у всьому цьому кримінал чи ні? Підполковник юстиції В. Вербицький вважає, що був та загув, бо Ольга заміж таки вийшла, а її батько у запас таки йде, і коли скласти докупи метраж отих двох квартир (хай і одержаних незаконно, за фіктивними документами), то вийде, що загальний метраж не перевищує норми, встановленої українським законодавством... І так, виявляється, можна трактувати наші норми та закони. Що ж, полковник В. Журавльов, його дочка Ольга, усі члени їхньої сім'ї можуть, вочевидь, проголошувати здравиці на честь і рідної радянської влади, і військової прокуратури, і свого начальства, які «увійшли» в їхнє «особливе становище».

Факт другий: систематичне незаконне використання (з 1988 й аж по червень 1992 року) особового складу і автотранспорту частини для спорудження особистих дач і поливу дачних ділянок. Тепер уже не тільки полковником В. Журавльовим, а і його заступниками М. Прохоровим, О. Руденком, начальником штабу М. Башинським. Дії протиправні не тільки тому, що військовослужбовці й техніка відволікалися від виконання їхніх прямих обов'язків та призначення, а ще й тому, що командування частини нерідко «забувало» вносити до каси гроші хоча б за витрачений бензин. До того ж не можна скидати з рахунку й отієї морально-психологічної шкоди, якої завдано внаслідок цього усьому особовому складу частини. Багато хто — рядові, прапорщики — підтвердили, що одні з них автомашинами завозили будівельні матеріали на дачні ділянки (а це тільки в один бік 20 кілометрів), другі — розвантажували ті матеріали кранами, треті — брали участь у зведенні будинків, четверті — завозили воду для поливу ділянок. Хто називав один-два випадки, хто — десятки, а хто й узагалі рахунок втратив — «систематично», «протягом усіх двох років служби».

І який же висновок робить слідчий — військовий прокурор? А такий: у зв'язку з давністю цих подій (яка давність, коли є факти за цей рік? — **Авт.**) та відсутністю необхідних документів (чекай, прокуроре, поки зловмисники піднесуть їх тобі на тарілочці! — **Авт.**) встановити, скільки разів полковник Журавльов та його заступники незаконно використовували автотранспорт і визначити суму завданих державі матеріальних збитків немає можливості. Одне слово, жодних відшкодувань, навіть за встановленими фактами, очікувати немає чого.

І це ще не все. Можна багато що сказати про такі зловживання, як протиправний продаж з частини списуваної нарізної вогнепальної зброї — 37 карабінів та 10 тисяч патронів до них. Притому особам, які нерідко не мали на те права, і з дозволу тих, хто, знову ж таки, не мав права оті дозволи давати (тепер в УВС області з цього приводу провадиться службове розслідування, будемо сподіватися, що його не спустять «на гальмах»). Як і участь командування частини, причому через своїх дружин, які стали своєрідним «прикриттям», у комерційних структурах. Як і розукомплектація спецавтомашин на складах НЗ та порушення правил списання різноманітної вимірювальної, побутової і спеціальної техніки... Тут, однак, багато що до кінця ще не з'ясовано і потрібне детальніше розслідування відповідними органами. Якими саме — відомчими чи прокурорськими, судити не нам. Головне, аби не по «дотичній», аби глибоко й всебічно. І щоб ті, хто зловживав, таки відповідали за все за законом. Бо інакше як же дивитися в очі тим молодим офіцерам, що йдуть на зміну старшим? І які поки що вважають, що в СБУ можна служити тільки з чистою совістю і чистими руками. Чи, може, очікуватимемо і на їхнє переродження?

Повернімося, однак, до початку матеріалу. До поради (чи вимоги?) військового прокурора ОдВО генерала В. Клочкова хоча б перевести винних до іншого місця служби, оскільки тут «вони себе дискредитували і з моральних міркувань не можуть залишатися керівниками». Хоч і дивна, як на нас, постановка питання (начебто в іншому місці людина з такими якостями в керівниках може ходити, та ще й не десь там, а в СБУ), та все ж — як вона виконується? В. Журавльов та М. Башинський тепер, нарешті, оформляють документи на звільнення в запас. Чи засмучені цим? Важко сказати. В усякому разі більше потерпали тоді, коли запахло смаленим, а тепер, міркують собі, все уже позаду. Підполковників М. Прохорова та О. Руденка залишено там, де й служили. Враховано їхні «високі професійні якості». А як же моральні? Застаріле поняття, архаїчний забобон? Навіть для СБУ?

Чомусь не хочеться, страшно в таке повірити.

Валерій БАЛУХ,
голова постійної комісії з питань законності та боротьби із злочинністю Одеської обласної Ради народних депутатів,
Георгій ВОРОТНЮК,
власний кореспондент «Голосу України».

Одеса.

Мал. В. КИСЕЛЬОВА.

Телебачення

П'ЯТНИЦЯ 4 ГРУДНЯ

І ПРОГРАМА УТ

8.00 З восьмої до дев'ятої.
9.00 Менора.
10.00 Художній фільм «Червоне золото»
11.30 Надвечір'я. Передача для людей старшого віку.
12.30 УТН.
12.45 Багатосерійний художній телефільм «Бодетаун».
13.10 Прикарпаття моє.
16.00 УТН.
16.05 Музичний фільм «Миріться, люди, любіться, люди».
16.50 Сад, город.
17.05 Романса звуки чарівні.
17.45 Мультфільм
17.55 Шлях до себе. Зустріч з професором А. Горняткевичем.
18.30 IV Всеукраїнські збори Руху. Відеорепортаж.
19.00 УТН.
19.10 Науково - популярний фільм «Казак — душа правдивая...».
19.30 Танго, танго, танго.
20.00 Хроніка МВС.
20.15 Телерадіоканал «Право».
20.45 На добраніч, діти!
21.00 ДНІПРО.
21.40 Екран пригодницького фільму.
23.05 УТН.
23.20 Група «Ер-джаз»

І КАНАЛ «ОСТАНКІНО»

5.00 Новини.
5.20 Ранкова гімнастика.
5.30 «Ранок».
7.45 Фірма гарантує.
8.00 Новини.
8.20 ...До шістнадцяти і старші.
9.00 Концерт Тульського державного хору.
9.20 Мультфільми.
9.40 Клуб мандрівників
10.30 Америка з М. Таратутою.
11.00 Новини
11.20 «Подружка моя». Художній телефільм.
12.35 «На знак протесту». Художній телефільм.
14.00 Новини
14.25 Бридж.
14.50 Візнес-клас.
15.05 Блокнот.
15.10 «Бджола Майя».
16.00 Ф. Ваксман. Фантазія для скрипки і фортепіано на теми Ж. Бізе «Кармен».
16.10 Центр.
16.50 Прес-експрес.
17.00 Новини.
17.25 Міждержавний телеканал «Останкіно»
17.50 Людина і закон.
18.20 Америка з М. Таратутою.
18.50 Поле чудес.
19.45 Вечірня казка.
20.00 Новини.
20.40 У клубі детективів.
ВІД представляє:
22.10 «Політбюро».
22.40 Музобоз.
23.45 Людина тижня.
0.00 «Зоряний дощ». У перерві — 23.00 Новини.

ІІ ПРОГРАМА УТ, КАНАЛ «РОСІЯ»

7.00 Вісті.
7.20 Реклама.
7.25 Час ділових людей.
8.00 XX століття у кадрі і за кадром.
9.00 Золота шпора.
9.30 Російська енциклопедія «Літні канікули Антона Чехова».
10.30 Тема з варіаціями. Музичні вечори на Кропоткінській.
11.00 Домашній екран.
11.50 Дозвілля.
12.05 Кіпрас Мажейка. Репортажі з НАТО.
12.35 Т.Ін.Ко.
12.40 Селянське питання.
13.00 Вісті.
15.00 Телебіржа.
15.30 Студія «Рост». Айболить-92. Частина 2.
16.00 Там-там-новини.
16.15 І все-таки я вірю.
16.45 М-трест.
17.00 Джерела.
17.30 Щоденник з'їзду.
17.45 Уолт Дісней по п'ятницях. «Чіпс — військовий собака». Художній фільм.
18.45 Київська панорама.
19.05 «Яхад».
19.25 Кінозал «К-2». «Одного разу збрехавши». Художній фільм.
21.00 До 100-річчя від дня народження М. Куліша. «Отак загинув Гуска». Вистава.
22.25 Спортивна карусель.
22.30 Звіт про роботу сьомого з'їзду народних депутатів Російської Федерації.

СТУДІЯ «ТЕТ-А-ТЕТ»

13.25 Худ. фільм «Допит».
14.55 Мультфільм.
15.05 Худ. фільм «Співучасть у вбивстві».
19.30 Мультфільм.
19.40 Худ. фільм «Захист імперії».
21.20 Відеомузика.
21.40 Худ. фільм «Чужі».

ГОЛОС УКРАЇНИ

ЗАСНОВНИК — ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Головний редактор Сергій ПРАВДЕНКО.

РЕДКОЛЕГІЯ: Анатолій ГОРЛОВ, перший заступник головного редактора; Олександр БІЛИК, заступник головного редактора; Володимир КРАСНОДЕМСЬКИЙ, оглядач, завідуючий відділом культури; Борис СИДОРЕНКО, заступник головного редактора; Анатолій СОЛОНСЬКИЙ, редактор відділу кореспондентської мережі; Віталій СУДДЯ, відповідальний секретар.

Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-89-61; 441-89-46; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 441-89-34, 441-89-44.
Рукописів не повертаємо.
Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

☆ Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.

☆ За точність викладених фактів відповідальність несе автор.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Індекс 60955.
Загальний тираж 450.402.

Комбінат друку видавництва «Преса України».
252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50.

1 2 3 4 5 6 7 8 9
Зам. 0311231.